

ที่ศนคดีของเยาวชนที่มีต่อกรรมเพศสมเพศในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี
ตำบลบางน้ำฉ่าง อำเภอสตารภ จังหวัดเชียงใหม่

นารัตน เทพภรณ์

สารนิพนธ์ชั้นปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๕

ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี
ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

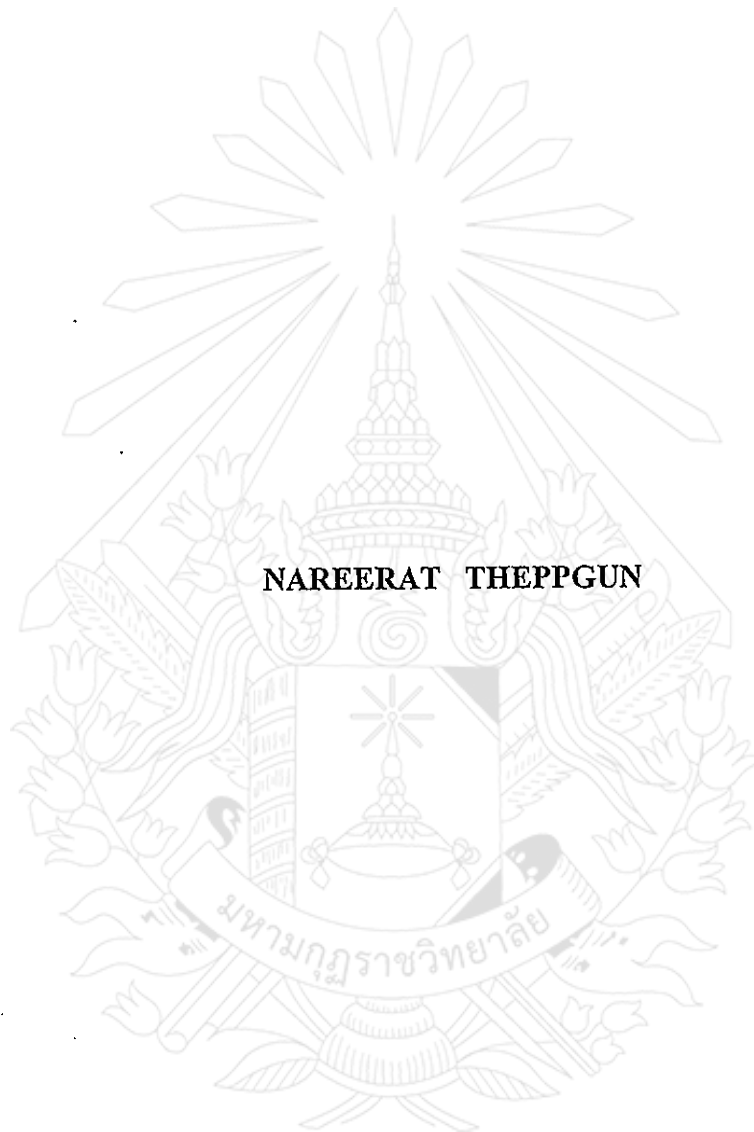
สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๔

B 15457

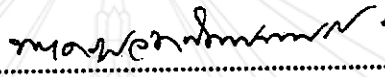
**THE YOUTH'S ATTITUDE TOWARD PRE-MARITAL SEX :
A CASE STUDY OF YANG NOENG SUB-DISTRICT,
SARAPHI DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF SOCIOLOGY
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2554 (2011)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะ
กรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : นารีรัตน์ เทพภรณ์
สาขาวิชา : สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. แสนย์ สายสุภลักษณ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร. ตระกูล ชำนาญ

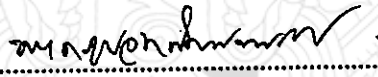
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

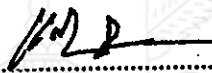
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

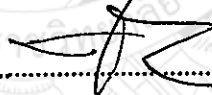
ประธานกรรมการ

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

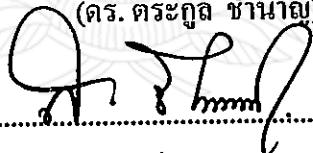
อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. แสนย์ สายสุภลักษณ์)

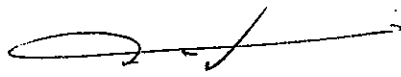
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร. ตระกูล ชำนาญ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

กรรมการ

(พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : The Youth's Attitude toward Pre-marital sex : A Case Study of
Yang Noeng Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai Province

Student's Name : Nareerat Theppgun

Department : Sociology

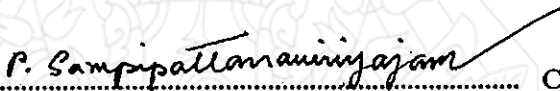
Advisor : Dr. San Saisuphaluck

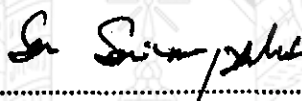
Co-Advisor : Dr. Trakoon Chamnan

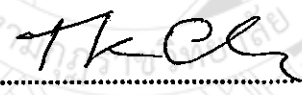
Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

..... Advisor
(Dr. San Saisuphaluck)

..... Co-Advisor
(Dr. Trakoon Chamnan)

..... Member
(Asst. (Emeritus) Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

..... Member
(Phrapalad Boontham Puññadhammo)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อนักศึกษา : นารีรัตน์ เทพภรณ์

สาขาวิชา : สังคมวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. แสนย์ สายสุภลักษณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร. ตระกูล ชำนาญ

ปีการศึกษา : 2553

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะคิดที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของเยาวชนที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เยาวชนตำบลยางเนิ้ง จำนวน 196 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test, การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 2 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ลำดับแรก คือ ด้านเจตคติทางเพศ รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ตามลำดับ
- 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนที่มีอายุ ต่างกัน มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนเยาวชนที่มีเพศ รายได้ รายจ่าย สถานภาพครอบครัวต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) ปัญหาพบว่า ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษา เมื่อเป็นแฟนกันมักจะอยู่กันสองต่อสองทำให้เกิดอารมณ์ได้ง่าย

4) แนวทางแก้ไขพบว่า ผู้ปกครองควรมีเวลาให้กับลูกมากกว่านี้เพื่อคอยให้คำปรึกษา
สร้างจิตสำนึกไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน

Thematic : **The Youth's Attitude toward Pre-marital sex : A Case Study of Yang Noeng Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai Province**

Student's Name : **Nareerat Theppgun**

Department : **Sociology**

Advisor : **Dr. San Saisuphaluck**

Co-Advisor : **Dr. Trakoon Chamnan**

Academic Year : **B.E. 2553 (2010)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) study the youth's attitude toward pre-marital sex, Yang Noeng Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai Province, 2) to compare the attitude toward pre-marital sex, Yang Noeng Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai Province, of the youth who differed in sex, age, income, expenditure, and family status, and 3) to study suggestions on the problems and solutions to the pre-marital sex, Yang Noeng Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai Province. The research sampling subjects were the youth in Yang Noeng Sub-district, Saraphi District, Chiang Mai Province for a total of 196, selected by accidental random sampling. Tools for data collection were questionnaires; statistics for the research included frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test and F-test (One-Way ANOVA). If statistically significant difference was found, it would be tested in pair by means of Scheffe; the analysis results were presented in descriptive tables.

The results of the research were found as follows

- 1) The youth's attitude toward pre-marital sex was generally rated at a medium level in the two aspects. When considering by aspect, it was found that the first was sex attitude, followed by sex behavior, respectively.
- 2) The hypothesis test showed that the youth with difference in age did not differ in the attitude toward pre-marital sex, while the youth who differed in sex, income and family status did differ in the attitude toward the pre-marital sex, with statistical significance at 0.05.
- 3) As regards the problems, it was found that the guardians did not have time to give advices to their children. When having been intimate friends, boys and girls were usually left in privacy, and easily induced to sexual mood.

4) In view of the solutions, it was found that the guardians should devote more time to their children so as to give them advice, and provide them with consciousness of not having pre-marital sex.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านที่ทำให้งานสารนิพนธ์ฉบับนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ให้สถานศึกษาชั้นกว่า รวบรวมความรู้ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน

ขอกราบนมัสการ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ และขอขอบคุณคณะกรรมการสอบทุกท่านที่ได้ชี้แนะข้อบกพร่องในงานวิจัยเพื่อแก้ไขสารนิพนธ์ที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร. แสนย์ สายศุภลักษณ์ ที่ปรึกษาหลักสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณ ดร. ตระกูล ขำนาญ ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละดูแลเอาใจใส่และให้ความเมตตาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกรูป/ท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนะนำแนวทางการเรียน ให้ข้อคิด กำลังใจในการเรียนจนประสบผลสำเร็จ

ขอกราบนมัสการ พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชโย และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน วันทนียตระกูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสวง ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณกำนันตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และเยาวชนทุกคน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้ความช่วยเหลือตลอดการศึกษา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัวที่ทำให้กำลังใจและสนับสนุนจนสำเร็จการศึกษานี้ รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

นารีรัตน์ เทพภรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติและทัศนคติ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	16
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างประเทศ	22
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	23
2.6 ปัญหาทางเพศในเยาวชน	27
2.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้	29
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	35

	๗
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	36
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	37
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	39
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
ตอนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์	46
ตอนที่ 3 ทักษะคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	47
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	50
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	69
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
5.1 สรุปผล	73
5.2 อภิปรายผล	74
5.3 ข้อเสนอแนะ	78
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	78
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	78

	๗
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	83
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	85
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	89
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	91
ภาคผนวก จ แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC)	98
ประวัติผู้วิจัย	99

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	43
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	43
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้	44
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายจ่าย	44
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	45
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์	46
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม	47
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ	48
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ	49
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามเพศ	50
ตารางที่ 4.11	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามเพศ	50
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ	51

ตารางที่ 4.13	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ	51
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามเพศ	52
ตารางที่ 4.15	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามเพศ	52
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามอายุ	53
ตารางที่ 4.17	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามอายุ	53
ตารางที่ 4.18	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 4.19	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุเป็นรายคู่	55
ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามอายุ	55

ตารางที่ 4.22	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามอายุ	56
ตารางที่ 4.23	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายได้	56
ตารางที่ 4.24	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายได้	57
ตารางที่ 4.25	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่	57
ตารางที่ 4.26	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายได้	58
ตารางที่ 4.27	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายได้	58
ตารางที่ 4.28	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่	59
ตารางที่ 4.29	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายได้	59
ตารางที่ 4.30	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายได้	60

ตารางที่ 4.31	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของ เยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายจ่าย	60
ตารางที่ 4.32	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม ทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายจ่าย	61
ตารางที่ 4.33	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม ทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายจ่ายเป็นรายคู่	61
ตารางที่ 4.34	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของ เยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย	62
ตารางที่ 4.35	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้าน พฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย	62
ตารางที่ 4.36	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้าน พฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายจ่ายเป็นรายคู่	63
ตารางที่ 4.37	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของ เยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย	63
ตารางที่ 4.38	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศ สัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจต คติทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย	64
ตารางที่ 4.39	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของ เยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	64

ตารางที่ 4.40	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	65
ตารางที่ 4.41	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัวเป็นรายคู่	65
ตารางที่ 4.42	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	66
ตารางที่ 4.43	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	66
ตารางที่ 4.44	แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัวเป็นรายคู่	67
ตารางที่ 4.45	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	67
ตารางที่ 4.46	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	68
ตารางที่ 4.47	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ	69
ตารางที่ 4.47	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ	70

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	11
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในเยาวชนมีสาเหตุหลักมาจากการเลียนแบบพฤติกรรมจากชาติตะวันตก และการอยากรู้ อยากลองของวัยรุ่น เมื่อได้ดูสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นอารมณ์ เช่น ซีดีหนังโป๊ สื่อทางอินเทอร์เน็ต หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น และต่าง ๆ อีกมากมาย วัยรุ่นไทยรับอิทธิพลจากต่างชาติ เข้ามาผสมกลายเป็นวัฒนธรรมสากลไปจนหมด โดยเฉพาะเรื่องเพศ ที่เด็กไทยเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ ก่อนวัยอันสมควรหลายปี โดยเป็นเพราะในสังคมมีวัตถุทางเพศมากมาย ส่วนใหญ่ก็มาจากสื่อต่าง ๆ ดังที่กล่าวข้างต้น จนทำให้ในปัจจุบันมีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ในเยาวชนมากขึ้น จนกลายเป็นปัญหาสังคม จนกลายเป็นปัญหาระดับชาติยากที่จะแก้ไขได้ในปัจจุบัน ผลกระทบของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในเยาวชน ส่งผลกระทบหลายด้านทั้งด้านครอบครัว สังคม ประเทศชาติ ในด้านครอบครัวมีผลกระทบโดยตรงต่อสภาพจิตใจของพ่อและแม่ ตนเองก็เสียอนาคตเพราะตั้งท้อง เด็กที่เกิดมาก็เป็นการเลี้ยงดูของพ่อแม่ เพิ่มรายจ่ายให้แก่ครอบครัว ในด้านสังคมโดยรวมจะดูมองว่าเป็นชุมชนที่มีภาวะเสี่ยง ก็ไม่มีใครที่อยากจะไปอาศัยอยู่ ต่อประเทศชาติคือ ปัญหาทางด้านสาธารณสุข ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาเด็กจรดองเรพเนเจอร์ จนก่อให้เกิดคดีอาชญากรรมต่าง ๆ

ในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เยาวชนมักมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนตามที่ได้รับข่าวสารกันในหมู่บ้านเป็นประจำ เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองต้องทำมาหากินเพื่อส่งลูกเรียน ไม่มีเวลาดูแลลูกเท่าที่ควร จึงมักเกิดปัญหาพฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลในระยะยาว ในช่วงวัยอื่นต่อมา ทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ ทัศนคติที่มีต่าง ๆ ในสังคม ความสับสนในบทบาทที่ไม่ชัดเจนของตนเอง เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและเจตคติในวัยรุ่นจะคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเกิดขึ้น เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ ความเป็นตัวของตัวเองเด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาคือต้องการยอมรับจากกลุ่มและถือว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่เด็กก็ยังไม่แน่ใจในบทบาทของตน เขาต้องการรู้ถึงทัศนคติ ความรู้สึกของตนเองว่า ต้องการอะไร ต้องการอย่างไร ต่อบุคคลนั้น ต่อสิ่งนั้น หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว แสดงบทบาทที่ถูกต้องในสายตาของคนในสังคมและครอบครัวอย่างไร วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงทั้งบุคลิกภายในร่างกายและภายนอก ร่างกาย นอกจากลักษณะภายนอกที่เติบโตมีส่วนคล้ายคลึงกับผู้ใหญ่มากขึ้นแล้ว ภายในตัวบุคคล

ของวัยรุ่นก็เปลี่ยนแปลงไปคล้ายเช่นกัน กล่าวคือการ ได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อให้ผู้ใหญ่ยอมรับว่าคนไม่ใช่เด็กอีกต่อไป วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการอิสรภาพ การมีทัศนคติและความคิดเห็นเป็นของตนเอง มีแนวคิดที่อิสระ อยากรู้ อยากรอง การอยู่ในโลกส่วนตัวมีโลกส่วนตัวเป็นของตนเองและทัศนคติต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบข้างเป็นเรื่องที่ต้องการในธรรมชาติของวัยรุ่น ในวัยนี้ถ้ามีการแนะนำแนะแนวในสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่ดี ๆ ความเป็นธรรมชาติต่าง ๆ จะเข้าใจและปฏิบัติได้ดี เพราะในวัยนี้เป็นวัยที่ถือเอาความถูกต้อง ความเป็นธรรม เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเช่นกันนอกจากครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นแล้ว เพื่อนก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของชีวิตวัยรุ่น ในเรื่องบางเรื่องเด็กอาจจะเชื่อถือเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เพราะในบางครั้งที่ทัศนคติของลูกซึ่งเป็นวัยรุ่นมีทัศนคติที่ยึดถือเอาแนวปฏิบัติของเพื่อนเป็นหลักแนวทางในการปฏิบัติ¹

จากผลการวิจัยการปรึกษาปัญหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ วัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ประสบปัญหาทางเพศ 5 เรื่อง ได้แก่ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีภรรยาแล้ว ปัญหาชายที่เรียกว่า ทอม ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศหลายคนของวัยรุ่นชายในคราวเดียวกันเพื่อหวังการมีเพศสัมพันธ์ หากเพื่อนหญิงรายใดไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ก็จะเลิกคบหา ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์เพราะไม่ได้ป้องกันเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาและปัญหาการทำแท้งอันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น วัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ใช้แหล่งปรึกษาทางเพศจาก 3 แหล่ง คือ ปรึกษากับบิดาและมารดา ปรึกษากับเพื่อนนักเรียนหรือเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกัน และปรึกษากับญาติ หรือบุคคลอื่นที่นับถือเหมือนญาติ แหล่งอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พ่อแม่และแม่ของวัยรุ่นส่วนใหญ่แนะนำให้แก้ไขปัญหาทางเพศด้วยการทำแท้งในขณะที่แหล่งปรึกษาที่เป็นพ่อแม่และแม่ของวัยรุ่นจะแนะนำให้คลอดบุตรและช่วยเลี้ยงหลานให้²

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในเรื่องทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน คำบล ยางเน็ง อ่าเกอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มักจะนำมาซึ่งปัญหาสังคม ครอบครัว และตัวของเยาวชนเอง การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมักตามมาด้วยการตั้งท้องและทำแท้ง มีผลกระทบและเป็นปัญหาของ

¹ พึงพิศ จักรปิง และศรัณย์ คำริสุข, "จิตวิทยาการเรียนรู้อ", บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2545, (อัดสำเนา).

² กมลวรรณ ศรีเจริญจิตร, "การปรึกษาปัญหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองเชียงใหม่", วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2547, 131 หน้า.

รัฐบาลที่ต้องมีการรณรงค์และหาแนวทางแก้ไขโดยด่วน ในประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีคิดว่าน่าจะเป็นแนวทางในการแก้ไขได้บ้าง จึงควรทำเรื่องนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของเยาวชน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 เยาวชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน

1.3.2 เยาวชนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน

1.3.3 เยาวชนที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติการมีต่อเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน

1.3.4 เยาวชนที่มีรายจ่ายต่างกันมีทัศนคติการมีต่อเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน

1.3.5 เยาวชนที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ เยาวชนอายุ 15-17 ปี ในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 389 คน (เดือนกันยายน 2551)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจัยสนับสนุน คือ การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์ และตัวแปรตาม มี 2 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมทางเพศ 2) ด้านเจตคติทางเพศ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5.2 ทำให้ทราบการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของเยาวชนในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัวต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5.4 ทำให้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น และความรู้สึก

เพศสัมพันธ์ หมายถึง เพศสัมพันธ์เป็นขั้นตอนหนึ่งของการสืบพันธุ์ของมนุษย์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากปัจจัย ทางธรรมชาติ ของร่างกายเพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ของมนุษย์นั่นเอง

ทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1) พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิบัติทางเพศของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

2) เจตคติทางเพศ หมายถึง ทัศนคติของบุคคลแต่ละคนเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์ หมายถึง การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์ของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 เพศ คือ

1) เพศหญิง และ 2) เพศชาย

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

1) 15 ปี, 2) 16 ปี และ 3) 17 ปี

รายได้ต่อวัน หมายถึง รายได้ต่อวันของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ต่ำกว่า 30 บาท, 2) 31-60 บาท และ 3) 61 บาทขึ้นไป

สถานภาพครอบครัว หมายถึง สถานภาพครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) บิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน, 2) บิดา-มารดาหย่าร้าง และ 3) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ผู้ศึกษาเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติและทัศนคติ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
- 2.6 ปัญหาทางเพศในเยาวชน
- 2.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติและทัศนคติ

2.1.1 ความหมายของเจตคติและทัศนคติ

พจนานุกรม ได้ให้ความหมายของทัศนคติ คือ น. แนวความคิดเห็น¹

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ ได้ให้ความหมายทัศนคติว่า “เป็นความพร้อมที่จะแสดงออกของบุคคลหรือการไม่แสดงออกของบุคคลอย่างสม่ำเสมอที่มีต่อบุคคลอื่น หรือต่อวัตถุ หรือต่อความคิดเห็นใด ๆ ก็ได้หากบุคคลจะทำหรือแสดงอะไรสักอย่างออกมาต่อสิ่งใดเขายังมีแนวโน้มที่จะทำตามทัศนคติที่เขา มีต่อสิ่งนั้น ทัศนคติของคนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน”²

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546), หน้า 521.

²สมจิตต์ สุพรรณทัศน์, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543), หน้า 15.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน กล่าวว่า “ทัศนคติเป็นความรู้สึกของคนเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบ พอใจไม่พอใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เราเกี่ยวข้องกับ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ชี้นำทิศทางอาการแสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของบุคคล หรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ”³

เชียรศรี วิวิธศิริ ให้ความหมายทัศนคติว่า “คือ ความเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว มุ่งเฉพาะในด้านความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นสภาพจิตใจหรือความรู้สึก หรือความเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อาจเป็นไปได้ทั้งทางบวก หรือทางลบ เช่น ความศรัทธา ความนิยม ไม่นิยม ความหวังดีไม่หวังดี เป็นต้น”⁴

ณรงค์ สินสวัสดิ์ ให้ความหมายว่าทัศนคติ คือ “การที่บุคคลคิดถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่ง หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทำนองที่ว่าดี หรือสมควรหรือไม่สมควร ทัศนคติมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ หลายสิ่งหลายอย่างเป็นต้นว่า ความเชื่อ (Belief) ค่านิยม (Values) บุคลิกภาพ (Personality) และทัศนคติ (Opinion) ความเชื่อ ค่านิยมบุคคลบวกกับสิ่งกระตุ้นจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์”⁵

โสภา ชูพิกุลชัย (เชิงอรรถ) กล่าวว่า “ทัศนคติเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทัศนคติและความจริง รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกเป็นการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกันและจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้น ๆ ความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้น”⁶

³ดวงเดือน พันธุมนาวิน, จิตวิทยาขั้นสูง, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2521), หน้า 12.

⁴เชียรศรี วิวิธศิริ, จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527), หน้า 26.

⁵ณรงค์ สินสวัสดิ์, จิตวิทยาการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538), หน้า 19.

⁶โสภา ชูพิกุลชัย, การสร้างความพึงพอใจ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหภาพบล็อก, 2521), หน้า 28.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ความหมายของทัศนคติ คือ “ความเชื่อความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”⁷

เทพนม เมืองแมน และคณะ ให้ความหมายทัศนคติ “ว่าเป็นสภาพความพร้อมทางจิตใจของบุคคลที่เป็นผลรวมของความคิดเห็น ความเชื่อของบุคคลที่ถูกกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึก และทำให้บุคคลพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น”⁸

สงวนศรี วิรัชชัย กล่าวถึงทัศนคติว่า “เป็นความโน้มเอียงหรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า มีความสำคัญด้วยลักษณะอาการที่ได้มีการพิจารณาไว้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม ความโน้มเอียงทั้งหมดไม่ได้เป็นทัศนคติทุกอย่าง เราจะต้องระมัดระวังการแยกทัศนคติออกจากสภาพการงูใจที่เกิดจากภายใน เช่น การงูใจทางกาย เป็นต้น ทัศนคติอาจจะแตกต่างจากความโน้มเอียงต่าง ๆ เช่น อารมณ์นิสัย และสภาพที่มีการงูใจ”⁹

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับทัศนคติไว้ ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่เป็นสิ่งที่ได้รับมาแต่กำเนิด
2. เป็นสิ่งชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม เช่น ถ้ามีทัศนคติที่ดี ก็จะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมเข้า หรือเป็นพฤติกรรมทางบวก ตรงข้ามถ้ามีทัศนคติไม่ดี ก็จะมีแนวโน้มไม่เข้าหา ต่อต้าน ถอยหนี หรือเป็นพฤติกรรมทางลบ
3. สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้
4. เป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้หรือได้มาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้ประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย¹⁰

⁷ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 1.

⁸เทพนม เมืองแมน และคณะ, พฤติกรรมองค์กร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539), หน้า 119.

⁹สงวนศรี วิรัชชัย, จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร, 2527), หน้า 174.

¹⁰กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524), หน้า 252.

นพมาศ วีระเวทิน ให้กล่าวไว้ว่า ทักษะคิด คือ ความเชื่อที่คงทนของมนุษย์ต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งรวมตัวกับค่านิยมเป็นกลุ่มทำหน้าที่แบ่งพฤติกรรมออกมาเป็นระยะยาว มี 3 ส่วนดังนี้

1. ความเชื่อและความคิด คือ ความเชื่อ ความไม่เชื่อ และความรู้
2. ความชอบเกี่ยวกับอารมณ์ เช่น ความชอบ ความรัก
3. การกระทำ คือ การผลักดันพฤติกรรมออกมา

จากองค์ประกอบของทักษะคิด พบว่า องค์ประกอบด้านความคิด ความชอบ และอารมณ์ของมนุษย์ซึ่งอยู่ภายในร่างกายรวมกันเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาทำให้มนุษย์มีแนวความคิดเห็นในการกระทำของตนเองที่คงทนพอสมควร¹¹

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับเจตคติ มีธรรมชาติและลักษณะที่สำคัญต่อไปนี้ คือ เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อสถานการณ์เดียวกันหรือต่อบุคคลเดียวกัน แตกต่างกันไปได้หลายลักษณะ แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่ถาวรตลอดไป หรือชั่วคราวก็ได้ อย่างไรก็ตาม การแนะนำที่ดีตลอดจนวิธีการสอนที่ดีของครูย่อมทำให้เด็กเปลี่ยนเจตคติไปในทางที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกัน¹²

สรุปได้ว่า ทักษะคิด คือ ความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สถานการณ์ และส่งผลต่อแนว โน้มในการแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งถ้าความคิดเห็นนั้นตั้งอยู่เป็นเวลานาน และลึกซึ้งมาก ก็จะเป็นทักษะคิดเฉพาะเรื่องที่แคบลงไป ทักษะคิด เป็นสิ่งที่เรียนรู้หรือได้รับจากประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ทักษะคิดเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกลัว เหมือกับสิ่งเร้า หรือหลีกเลี่ยง ดังนั้น ทักษะคิดจึงมีทั้งทางบวก และทางลบ ความคิดเห็นหรือทักษะของบุคคลนั้นยังเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลด้วย เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์การทำงานของแต่ละบุคคล สถานการณ์ สิ่งแวดล้อม และการขัดเกลาทางสังคม (SOCIALIZATION) เป็นต้น

¹¹นพมาศ วีระเวทิน, ความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในจังหวัดนครพนม, (กรุงเทพมหานคร : สรรพสิทธิเวชสาร, 2539), หน้า 123.

¹²สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, จิตวิทยาวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2521), หน้า 100.

2.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

ตามแนวคิดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้จำแนกทัศนคติออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับองค์ประกอบเดียว แนวคิดนี้ให้ความหมายว่า ทัศนคติมีมิติเดียว เป็นความรู้สึกที่สะท้อนถึงความชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้น (บุคคลวัตถุ สัตว์ ปรากฏการณ์)

2. แนวคิดที่เกี่ยวกับสององค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัญญากับองค์ประกอบด้านความรู้สึก องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อเป้าหมายซึ่งจะเป็นตัวเสริมหรือขัดขวางการบรรลุวัตถุประสงค์ของทัศนคติของบุคคล ส่วนองค์ประกอบด้านความรู้สึกหมายถึงความรู้สึกที่บุคคลถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้า

3. แนวคิดที่เกี่ยวกับสามองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัญญา องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม โดยที่องค์ประกอบแต่ละด้านมีความหมาย ดังนี้

3.1 องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิด ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายหรือที่หมาย ปัญญาในที่นี้มีไขข้อเท็จจริง (Fact) หากแต่เป็นความคิดเห็นซึ่งแฝงประโยชน์หรือโทษและแฝงทิศทางด้วย

3.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบต่อเป้าหมาย ความรู้สึกดังกล่าวมีทิศทาง (บวกหรือลบ) และสอดคล้องกับองค์ประกอบด้านปัญญานั้นคือ ถ้าเขามีความเชื่อว่าสิ่งนั้นดีให้คุณ เขาก็มีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น

3.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลพร้อมที่จะแสดงกิริยา หรือปฏิบัติการต่อที่หมาย หรือ แสดงท่าทีที่จะกระทำออกมา¹³

สรุปได้ว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติเป็นความรู้สึกที่สะท้อนถึงความชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้น ความรู้สึกของบุคคลที่ถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้ากลุ่มของความเชื่อที่มีต่อเป้าหมาย หากแต่เป็นความคิดเห็นซึ่งแฝงไปด้วยประโยชน์และโทษเข้าด้วยกัน

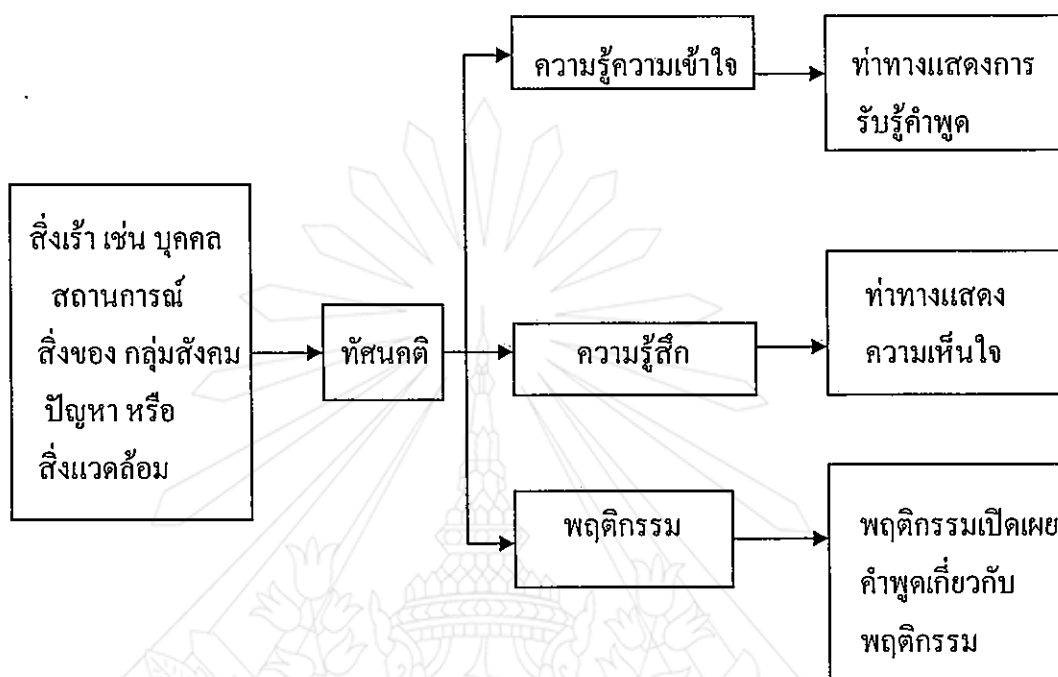
2.1.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ ขึ้นอยู่กับมูลเหตุ 2 ประการ ได้แก่

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ค้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตนเอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่บุคคลรับทราบ (Cognitive)

¹³มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, จิตวิทยาและสังคมวิทยาพื้นฐานเพื่อการวัดและประเมินผลการศึกษา, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539), หน้า 246.

บุคคลจะไม่มีทัศนคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่ง Foster ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติดังแผนภูมิในภาพ

แผนภูมิที่ 2.1 สรุปกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจ ตาม ค่านิยม เนื่องจาก คนแต่ละกลุ่ม มีค่านิยม และการตัดสินใจ ค่านิยมต่างกัน คนแต่ละกลุ่มจึงอาจจะมีทัศนคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด จะมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความรู้สึกกว่าสิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้น อยู่กับ วัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นร่วมใช้ชีวิตอยู่¹⁴

2.1.4 ลักษณะของทัศนคติ

ลักษณะโดยทั่วไปของทัศนคติ มีดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้หรือการได้รับจากประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้า หรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นทัศนคติจึงมี ทั้งบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาใดวิชาหนึ่ง นักเรียนก็จะสนใจและตั้งใจเรียนวิชา

¹⁴ปฐวี แสงฉาย, “ทัศนคติของเกษตรกรผู้ปลูกชา (เมี่ยง) ที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ตำบล ป่าแป๊ะ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2536, หน้า 155.

นั้น ๆ อย่างมาก และสามารถเรียนได้ดี ตรงกันข้ามหากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาใดวิชาหนึ่ง นักเรียนก็จะไม่สนใจเรียนวิชานั้น มักจะโดดเรียน เล่นหรือนั่งหลับ และที่สุดก็จะทำคะแนนได้ไม่ดี เป็นต้น

3. ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึกอารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component)

4. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ หรือลบเป็นบวกซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของทัศนคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย ทัศนคติบางอย่างอาจหยุดเลิกไปได้

5. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชน หรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมหรืออุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้ จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนทัศนคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยม

6. สังคมประภิต (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการทัศนคติของเด็ก โดยเฉพาะทัศนคติ ต่อความคิด และหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ ทัศนคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูงจะมีทัศนคติทางบวกสูง¹⁵

2.1.5 การสร้างทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่บุคคล ดังนั้นอาจสร้างทัศนคติที่ต้องการได้ ซึ่งองค์ประกอบที่มีผลต่อการสร้างทัศนคติ คือ

1. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคลทุกๆ คน ตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งตาย วัฒนธรรมของชาติต่างๆ แตกต่างกันไป เริ่มจาก ครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่น ๆ ในสังคม วิทยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น เช่น คนไทยให้ความสำคัญยกย่องนับถือผู้สูงอายุ ไปพบที่ใดแม่ไม่เคยรู้จักมาก่อนก็จะนับญาติ เรียก ลุง ป้า น้า อา เป็นต้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดีก่อให้เกิดความอบอุ่น ทั้งผู้เรียกและผู้ถูกเรียกอย่างยิ่ง

2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นแหล่งแรกที่อบรมให้เด็กเรียนรู้การสมาคมต่าง ๆ จึงมีอิทธิพลมากที่สุด ในการสร้างทัศนคติ ให้แก่เด็กตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติ ในการดำเนินชีวิตให้แก่บุตรของตน ทั้งนี้เพราะเด็กนักเรียนมักเลียนแบบและเชื่อฟังพ่อแม่อยู่แล้ว มีผู้สำรวจพบว่า ทัศนคติของพ่อแม่กับลูกคล้ายคลึงกันมาก

¹⁵ สุรางค์ ไคว่ตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 367.

3. กลุ่มเพื่อน (Social Groups) เด็กที่จาก บิดา มารดาอยู่กับกลุ่มเพื่อน ตั้งแต่เด็ก ๆ จะได้รับ อิทธิพลต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนมาก ทั้งนี้เพราะเด็กต้องการ การยอมรับจากเพื่อนต้องการคำแนะนำ และขอ ความช่วยเหลือจากเพื่อน นั่นคือเด็กต้องการมีมิตรนั่นเอง

4. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของ บุคคลมากเหมือนกัน เช่น พวกที่ชอบ ออกสังคม พวกหนีสังคม หรือพวกที่อ่อนน้อมจะมีทัศนคติที่ไม่ เหมือนกัน¹⁶

สรุปได้ว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ทั้งทางตรง ทางอ้อมของบุคคล ซึ่ง การเกิดขึ้นจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ ประสบการณ์ การอบรมกล่อมเกล้าของครอบครัว กลุ่มเพื่อนและประสบการณ์ในสังคมของแต่ละบุคคล

2.1.6 ประโยชน์ของทัศนคติ

สุชา จันทรเฒ่า กล่าวถึงประโยชน์ของทัศนคติว่า

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูป หรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ รอบตัวเรา
2. ช่วยทำหน้าที่ปกป้องศักดิ์ศรีของบุคคล โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ หรือการ กระทำอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองได้
3. ช่วยในการปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือ การกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความพอใจมาให้หรือเป็นบำเหน็จ รางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความ พพอใจมาให้บุคคลนั้น¹⁷

สรุป ทัศนคติของคนเรามักเป็นความของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน บางคนมีทัศนคติต่อสิ่ง ที่เห็นที่กระทำที่ประสบไม่เหมือนกัน บางคนก็มีทัศนคติที่ดี บางคนก็มีทัศนคติไม่ดีถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่อง เดียวกัน ดังนั้น จึงต้องทำการศึกษาว่ามีเหตุผลใดที่ทำให้ทัศนคติของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ใน เรื่องเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นเกณฑ์ในการวัดทัศนคติ

¹⁶สุชา จันทรเฒ่า, จิตวิทยาพัฒนาการ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536), หน้า 244 - 245.

¹⁷เรื่องเดียวกัน, หน้า 80.

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม

การเรียนรู้ทางสังคมเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญต่อชีวิตของเราตั้งแต่เกิดจนตาย การเรียนรู้ที่มีได้เกิดจากการสอน โดยตรงแต่เกิดจากการปฏิบัติตามทางสังคมหรือวิถีชีวิต ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้ไม่มีการสอนกัน โดยตรงแต่เป็นการเรียนรู้จากการเลียนแบบ การสังเกตและทดลองทำตาม การเรียนรู้แบบนี้ไม่มีการสอนกัน โดยตรงแต่เป็นการเรียนรู้จากการเลียนแบบ การสังเกตและทดลองทำตาม การเรียนรู้เรียกว่าการเรียนรู้ทางสังคม มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ทางสังคม ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการเรียนรู้

อดัม ล้าอังกุล กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้ทางสังคม สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การปั้นพฤติกรรม เป็นการสอนให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนต้องการ โดยใช้หลักการเสริมแรงเข้ามาช่วย เช่นการให้รางวัล คำชมเชย

2. การเรียนรู้โดยบังเอิญซึ่งตัวแทนสังคมไม่ได้ตั้งใจที่จะอบรมสั่งสอน

3. การเลียนแบบเป็นการยอมรับวัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ จากสาเหตุ ดังนี้

3.1 เกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนม มีโอกาสให้ความรักความอบอุ่น ความต้องการทางร่างกาย ซึ่งทำให้เกิดความพอใจและมีความสุข เกิดการเลียนแบบ

3.2 เกิดจากความคล้ายคลึงตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไป เช่น อายุใกล้เคียงกัน จังหวัดเดียวกัน ค่านิยมบางอย่างเหมือนกัน

3.3 เกิดความรู้สึกที่เรียกว่าพลอยได้รับไปด้วย คือเกิดความพอใจในผลการกระทำของผู้อื่นและเกิดจากความพอใจเมื่อมีใครมาบอกว่าทำอย่างนั้นคืออย่างนี้¹⁸

สมบุญธ ศาลยาชีวิน ได้กล่าวว่าเรียนรู้ทางสังคมว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ทารก จนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่หรือวัยชรา เป็นการเรียนรู้ในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มหรือสังคมที่บุคคลดำรงชีวิตอยู่ ตั้งแต่ครอบครัวเพื่อนบ้าน โรงเรียนจนกระทั่งในวงการศึกษาอาชีพ อันเป็นการเรียนรู้ถึงแบบแผนค่านิยมหรือแนวคิดในการดำรงชีวิต ซึ่งในขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะเรียนรู้สังคมนั้น คนเราอาจประสบปัญหาที่มีปัญหาที่จะต้องแก้ไข ซึ่งจะเกิดการคิดทดลองหาวิธีการ

¹⁸อดัม ล้าอังกุล, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2524), หน้า 28.

แก้ปัญหาต่างๆเหล่านั้น นอกจากจะคิดด้วยตนเองแล้ว ยังต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม เพื่อให้การแก้ปัญหานั้นเกิดความพอใจแก่ตนเองและสังคม¹⁹

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม คือ กระบวนการขัดเกลาอุปนิสัย และพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลด้วยการฝึกหัด โดยอาศัยสิ่งแวดล้อมในสังคมเป็นเครื่องช่วย ได้แก่ ระบบครอบครัว คือ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ระบบการศึกษา คือ ครู อาจารย์ เพื่อน เป็นต้น กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมก่อให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับสังคมนรอบตัว ทำให้เกิดการปะทะเกี่ยวข้องกันสำหรับพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละคน การเปลี่ยนแปลงการคงตัวของระบบสังคม มานุษยวิทยา สังคมวิทยา แหล่งการเรียนรู้ทางสังคมคือ พ่อ แม่ ครอบครัว โรงเรียน หรือสถาบันอื่นๆ วัยรุ่นเมื่อมีการพบปะสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ รอบตัว ก็จะมีการติดต่อสัมพันธ์มีการเรียนรู้ทางสังคมเกิดขึ้น ซึ่งการเรียนรู้จะส่งผลถึงบุคลิกภาพระบบคิด และพฤติกรรมของวัยรุ่น²⁰

ถวิล ชาราโกชน์ กล่าวได้ว่า บุคคลเมื่อเกิดมาและเติบโตก็จะมีการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยเริ่มจากการเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่ ญาติพี่น้องแล้วก็รับเอามาถือเป็นแบบมาตรฐานของตน ต่อมาเด็กเติบโตก็จะได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันการศึกษาจากเพื่อนกลุ่มองค์กรต่าง ๆ สถาบันศาสนาและสื่อมวลชน สถาบันต่าง ๆ เหล่านี้เป็นหน่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล²¹

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ทางสังคม เกิดขึ้นได้ทุกสถานการณ์และนอกสถานที่นอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียนวิชาสังคมศึกษามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ทางสังคม ในลักษณะการเรียนรู้ที่เป็นระบบต่อการเรียนการสอนจะต้องประกอบไปด้วยการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นภาคปฏิบัติจึงต้องอาศัยการเรียนรู้ทางสังคมการเรียนรู้อื่นประกอบ

2.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้

อัญชลี คำรงค์ไชย ได้กล่าวว่า เป็นปัจจัยทำให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ส่งผลให้บุคคลเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองและเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ประกอบด้วย

1. ความสัมพันธ์กับบิดา มารดา ซึ่งสภาวะแวดล้อมที่พ่อแม่ ยอมรับเด็กเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและคุณค่าอย่างที่ได้เด็กเป็นอยู่ กำหนดขอบเขตการกระทำไว้อย่างชัดเจนและดูแลให้เด็กทำ

¹⁹สมบูรณ ศาสดาชีวินต, จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่, (เชียงใหม่ : ลานนาการพิมพ์, 2526), หน้า 56.

²⁰กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, จิตวิทยาสังคม, อ้าวแล้ว, หน้า 69.

²¹ถวิล ชาราโกชน์, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2532), หน้า 25.

ตาม ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย และให้ความนับถือ ให้ความสำคัญอิสระแก่เด็กในขอบเขต การกระทำที่กำหนดให้และเน้นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ

2. โรงเรียนและการศึกษา เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเองสามารถพึ่งตนเอง ได้ การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับ จากครูและเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจเกิดความสำเร็จทางการศึกษา

3. สถานภาพทางสังคม เป็นสิ่งที่แสดงถึงตำแหน่งหรือสถานภาพของบุคคลในสังคม โดย พิจารณาจากลักษณะอาชีพ รายได้ และสถานที่อยู่อาศัย บุคคลที่มาจากสถานภาพทางสังคมในระดับสูง จะได้รับการปฏิบัติที่ทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามากกว่าบุคคลอื่น

4. สังคมและกลุ่มเพื่อน นอกจากการยอมรับอย่างแท้จริงจากพ่อแม่ แล้ว สังคมและกลุ่ม เพื่อนก็นับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยจะเรียนรู้ตนเองด้วย การประเมินเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อนในเรื่องของทักษะ ความสามารถและความถนัดหากสิ่ง เหล่านี้ได้รับการยอมรับยกย่องจากกลุ่มเพื่อนที่เขานิยมชมชอบ บุคคลก็จะมองว่าตนเองมีคุณค่า²²

สรุป ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ในวัยเรียนมีความสัมพันธ์กับบิดา มารดา ทำให้เกิดความรู้สึก มั่นคง ปลอดภัย สถานภาพทางสังคม ในโรงเรียนและการศึกษาทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเอง ได้รับการยอมรับจากสังคม ครูและเพื่อน ๆ ใน โรงเรียน ส่งผลให้บุคคลเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นความสัมพันธ์ที่มีความสำคัญมาก ตามแนวคิดที่ นักวิชาการได้สรุปไว้ดังนี้

2.3.1 วัยรุ่นกับเพศตรงข้าม

นอกจากนี้ในเรื่องความสนใจต่อเพศตรงข้ามของวัยรุ่น ถือเป็นเรื่องธรรมชาติอย่างแท้จริง โดยที่ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ต่างก็พยายามให้ความสนใจให้โอกาสและหาโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในรูปแบบต่าง ๆ จึงปรากฏขึ้น แต่เนื่องจากคนเรามีความแตกต่างระหว่าง บุคคล ทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และสังคม ดังนั้น จึงทำให้เด็กวัยรุ่นมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพศตรงข้ามได้เร็วช้าต่างกัน เมื่อความสนใจต่อเพศตรงข้ามเกิดขึ้น และได้เริ่ม การปรับตัวกับเพศตรงข้ามแล้ว ความพึงพอใจหรือความสนใจเป็นพิเศษในเพศตรงข้ามมักจะ

²² อัญชลี คำรงค์ไชย, ผลของกิจกรรมกลุ่มต่อการเห็นคุณค่าของตนเอง ทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจและการปฏิเสธของวัยรุ่นชายที่เสพยาบ้าและเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543), (อัคราณา).

เกิดขึ้นตามมา และเริ่มปรากฏเห็นพฤติกรรมการแสดงออกได้ชัดเจน เช่น การทำตัวให้เด่นเป็นที่สนใจ การแต่งกายและการทำตัวให้ใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความรักในวัยรุ่นได้ง่าย วัยรุ่นจะเริ่มมีเกณฑ์ในใจของตนว่า เพศตรงข้ามที่ตนมีความสนใจหรือปรารถนามากที่สุดนั้น ควรจะมีคุณสมบัติประการใด ในขณะที่เดียวกันก็พยายามคบหาสมาคมกับเพศตรงข้ามให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ตนเองได้เลือกสรรในการคบเพศตรงข้ามตามทัศนคติของตน²³

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม กล่าวถึงวัยรุ่นสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น โรงเรียนใหม่ เพื่อนเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ปัญหาการปรับตัวของเด็กวัยรุ่น มักจะพบปัญหาทั้งชายและหญิง เมื่อต้องพบหรือติดต่อกับเพศตรงข้าม ทั้งวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมักจะประหม่า รู้สึกลำบากใจในการพูดคุยหรือทำงานร่วมกับเพศตรงข้าม บางคนขี้อาย จึงทำให้เกิดความวุ่นวายใจในการติดต่อกัน ทั้งนี้การแสดงออกทางสังคมของเด็กวัยรุ่นชายหญิง ถ้าวัยรุ่นชายหญิงสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม กับเพศตรงข้ามได้เป็นอย่างดี ไม่เกิดความคับข้องใจ ก็จะเป็นผลดีต่อความคิดเกี่ยวกับตนเอง ต่อกลุ่มเพื่อน แต่ถ้าเข้าใจว่าตนเองไม่มีเสน่ห์เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม วัยรุ่นก็จะขาดความภาคภูมิใจในตนเอง (self esteem) ด้วยเหตุนี้ พฤติกรรมการแสดงออกต่อเพศตรงข้ามในช่วงวัยรุ่น จึงมีบทบาทสำคัญต่อความคิดและการปรับตัวทางสังคมของเด็กในวัยผู้ใหญ่²⁴

ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม กล่าวว่า การปรับตัวของวัยรุ่นต่อเพศตรงข้ามนั้น ครอบครัวบางครอบครัวมักกวดขันเด็กไม่ให้ติดต่อกับเพศตรงข้าม ถือว่าเป็นเรื่องน่าอาย วัยรุ่นจึงกลายเป็นคนเก็บกดไม่สามารถแสดงออกตามใจปรารถนา เมื่อผู้ใหญ่ห้การควบคุมวัยรุ่นก็อาจปล่อยกายปล่อยใจโดยปราศจากการยับยั้งชั่งใจ บางคนรู้สึกว่าตนไม่มีเสน่ห์ หากจน มีปมด้อย ไม่กล้าติดต่อกับเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผย เพราะเกรงว่าจะถูกรังเกียจ ถ้าเป็นวัยรุ่นชายเมื่ออยู่ในที่สังคัลลับตาคนอาจก่อคดีความคิดทางเพศได้ง่าย และถ้าเป็นวัยรุ่นหญิงก็แอบหา โอกาสคบเพื่อนชาย ซิงสุกก่อนห้ามหรืออาจปรับตัวเข้ากับสังคมเพศตรงข้ามไม่ได้ เกิดความกังวลใจซึ่งจะเป็นปัญหาในสังคมต่อไป²⁵

ถ้าหากวัยรุ่นที่ฉลาดและรู้จักเอาตัวรอด ก็จะปรึกษาหารือผู้ใหญ่ก่อนที่จะกระทำการสิ่งใดที่ไม่แน่ใจลงไป หรือเมื่อเห็นว่าตนเองแก้ไขปัญหานั้นไม่ได้ ก็จะรีบขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่การ

²³สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม, จิตวิทยาวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : แพรวพิทยา, 2528), หน้า 239-240.

²⁴เรื่องเดียวกัน.

²⁵ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม, พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู, (กรุงเทพมหานคร : มิตรรนการพิมพ์, 2527), หน้า 108.

ปรับตัวของวัยรุ่นต่อเพศตรงข้ามนั้น ครอบครัวบางครอบครัวมักกดดันเด็กไม่ให้ติดต่อกับเพศตรงข้าม ถือว่าเป็นเรื่องน่าอาย วัยรุ่นจึงกลายเป็นคนเก็บกดไม่สามารถแสดงออกตามใจปรารถนา เมื่อผู้ใหญ่ให้การควบคุมวัยรุ่นก็อาจปล่อยกายปล่อยใจ โดยปราศจากการยับยั้งชั่งใจ บางคนรู้สึกว่าคุณไม่มีเสน่ห์ ยากจน มีปมด้อย ไม่กล้าติดต่อกับเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผย เพราะเกรงว่าจะถูกรังเกียจ ถ้าเป็นวัยรุ่นชายเมื่ออยู่ในที่สังคัลลิตาคนอาจก่อกวนคิดหาทางเพศได้ง่าย และถ้าเป็นวัยรุ่นหญิงก็แอบหาโอกาสคบเพื่อนชาย ซึ่งสุกก่อนห้ามหรืออาจปรับตัวเข้ากับสังคมเพศตรงข้ามไม่ได้ เกิดความกังวลใจซึ่งจะเป็นปัญหาในสังคมต่อไป ถ้าหากวัยรุ่นที่ฉลาดและรู้จักเอาตัวรอด ก็จะปรึกษาหารือผู้ใหญ่ก่อนที่จะกระทำการสิ่งใดที่ไม่แน่ใจลงไป หรือเมื่อเห็นว่าตนเองแก้ไขปัญหานั้นไม่ได้ ก็จะรีบขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่²⁶

ปวีณา สายสูง กล่าวว่าโดยธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีลักษณะที่ต้องการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกันมากกว่าบุคคลในวัยอื่น กลุ่มเพื่อนมีบทบาทช่วยให้วัยรุ่นมีมุมมองเกี่ยวกับตน (Self Concept) ได้ดีขึ้น การรวมกลุ่มในวัยรุ่นมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มที่ดีจะช่วยให้มีโอกาสพัฒนาทักษะทางสังคม ในทางตรงข้ามเมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มที่ไม่ดีจะส่งผลให้วัยรุ่นมีปัญหาด้านการปรับตัว เป็นที่ยอมรับว่าอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนหรือคู่รักเป็นปัจจัยที่นำไปสู่พฤติกรรมของวัยรุ่นและอิทธิพลนี้จะมีผลไม่เฉพาะต่อค่านิยมเท่านั้น หากยังมีผลต่อการโน้มน้าวชักจูงให้เกิดพฤติกรรมบางอย่าง เช่นการสูบบุหรี่ การเที่ยวกลางคืน การมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงทำให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ ถ้าได้รับการชักจูงหรือชักนำจากเพื่อนหรือคู่รักเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะว่าวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน การเลือกคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการครองตนของวัยรุ่น หากคบเพื่อนที่ดีก็จะชักนำให้มีประสบการณ์ในทางที่สร้างสรรค์และพัฒนา ในทางตรงกันข้ามหากวัยรุ่นคนใดคบเพื่อนไม่ดีย่อมมีแนวโน้มสูงที่จะพบความล้มเหลวในการครองตนในสังคม และอาจถูกชักนำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงได้²⁷

2.3.2 ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามของวัยรุ่น

วัยรุ่นมักมีความกังวลใจและลำบากใจอย่างมาก ในการที่จะทำให้ตนเองสามารถเข้ากับเพศตรงข้ามของตนได้ ความสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นกับเพศตรงข้ามนั้นมีทั้งในสภาพที่เป็นเพื่อนฝูงชอบ

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 138.

²⁷ ปวีณา สายสูง, “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน”, การค้นคว้าแบบอิสระสาขารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2541, หน้า 31.

พอกัน และในด้านความสัมพันธ์ในฐานะจะร่วมชีวิตกันต่อไปในอนาคต ซึ่งตามปกติผู้ใหญ่มักวิตกกังวลว่ายังไม่ถึงเวลาอันสมควรที่เด็กวัยรุ่นจะคบเพศตรงข้าม สิ่งที่สำคัญคือ ไม่ควรห้ามเด็กชายเด็กหญิงคบหาสมาคมกัน เพราะแทนที่จะทำให้เด็กเลิกคบหากัน กลับพยายามหาทางหลบซ่อนมาพบกันเอง โดยมีผู้ใหญ่ล่วงรู้และความกดดันที่ถูกกีดกันอาจผลักดันให้เกิดความประพฤติกไปในทางที่ผิดได้ ความรักในวัยรุ่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่จริงจังกนักเพราะเป็นเรื่องธรรมดาที่เด็กวัยรุ่นมักเกิดความคิดฝันในเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ซึ่งมักได้รับการกระตุ้นมาจากสื่อหนังสือ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และจากการซุบซิบนินทาซึ่งเกิดขึ้นในกลุ่มเพื่อนฝูง เมื่อเกิดความรู้สึกเช่นนี้ออกมา สิ่งที่เขาต้องการมากที่สุด ในขณะที่รัก คือต้องการได้เป็นที่รัก โดยจะเป็นที่รักของใคร หรือจะรักใคร่นั้นไม่สำคัญ ขอเพียงแต่ให้ได้มีความรักเท่านั้นก็พอ เพราะคิดว่าจะทำให้ชีวิตของตนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเหมือนกับคนอื่น วัยรุ่นมักจะมีอาการหลงใหลใฝ่ฝันบุคคลที่มีความเก่ง และมีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ยั่งยืน ซึ่งพอนาน ๆ เข้าเมื่อมีความคิดเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ก็จะรู้สึกว่าสิ่งที่ตนเคยคิดและเคยปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่เหลวไหลเหลือเกิน²⁸

สรุปได้ว่า ภาวะของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ค่อนข้างมาก รวมทั้งพฤติกรรมคบเพื่อนฝูงซึ่งถือว่าเป็นเครือข่ายทางสังคมของวัยรุ่นอีกแบบหนึ่ง แต่การคบเพื่อนหากคบโดยปราศจากความคิดอ่านของตนเองหรือไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นระหว่างกัน ก็จะมีผลต่อการสร้างพฤติกรรมในลักษณะเฮโลไปตามกลุ่ม สุดท้ายก็จะเข้าไปสู่กระแสของปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้ในที่สุด

2.3.3 พัฒนาการทางด้านเพศของวัยรุ่น

ในด้านพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นนั้น ในช่วงอายุ 18-35 ปี นั้นเป็นช่วงที่อยู่ในขั้นของการเตรียมตัวเป็นพลเมืองที่ดี มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อสังคม โดยรวมทั้งนี้รวมไปถึงมีการเริ่มต้นมองหาและเลือกคู่ครอง เรียนรู้ที่จะมีชีวิตคู่และแต่งงานเริ่มต้นสร้างครอบครัว พัฒนาการทางด้านเพศของวัยรุ่นทั้งชายและหญิงนั้นมีความต่างกัน กล่าวคือ ในฝ่ายหญิงจะก้าวไปจากมิตรภาพไปสู่ความรัก และความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ฝ่ายชายอาจมีเพศสัมพันธ์ข้ามในขั้นที่ 2 ไป คือ อาจไม่มีความรักเกี่ยวข้องเลย ฝ่ายหญิงมักมีความสนใจที่จะมีความรักอันยั่งยืน คิดฝันอยากได้แต่งงานมีครอบครัวก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ แต่ผู้ชายพอใจที่จะผ่านไปสู่อุณหภูมิความสัมพันธ์ทางเพศ โดยที่ผู้หญิงเองไม่กล้าเสี่ยง ความสัมพันธ์ หรือความต้องการทางเพศนั้น ก่อให้เกิดความเข้าใจต่างกัน ในระหว่าง เพศหญิงและเพศชายบ่อย ๆ เช่น การที่วัยรุ่นชายหญิงมี

²⁸ จรินทร์ สกุลถาวร, จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536), หน้า 44-46.

ความสัมพันธ์ทางเพศกัน ไปเกี่ยวข้องกัน จวบจนจนถึงขั้นได้เสียกัน มักจะเป็นเพราะผู้หญิงคิดว่า เป็นความรัก จึงสามารถยอมสละตนเองได้ แต่แท้ที่จริงแล้วเพศชายอาจทำไปเพียงเพื่อสนองความต้องการ ความพอใจ ภูมิใจเท่านั้น ไม่ได้มีความรัก การยกย่องให้เกียรติแต่ประการใด ดังจะเห็นได้จากกรณีที่วัยรุ่นหญิงไปทำแท้ง เนื่องจากฝ่ายชายไม่รับผิดชอบในการตั้งครรภ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีก คือ ปัญหาครอบครัวที่มีผลมาจากกรณีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การทำแท้งผิดกฎหมาย การรับบุตรบุญธรรม ปัญหาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม²⁹

2.3.4 ความต้องการของวัยรุ่น

ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละคนยึดถือ และส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากต่อความต้องการของวัยรุ่น ดังนั้น ความต้องการของวัยรุ่นก็คือความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการสังคม ซึ่งได้แบ่งความต้องการของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1) ความต้องการความรัก ความต้องการด้านความรักของวัยรุ่นนั้นมีหลายแบบ เช่น พ่อแม่ พี่น้อง ครู เพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ความต้องการความรักนี้อาจเป็นเพราะตัวเองคิดว่ามีคนสนใจ และรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ ที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่มั่นใจในควมมีค่าของตน คิดว่าคนอื่นมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากให้เรารักและสนใจตัวเองมากขึ้น

2) ความต้องการอยากรู้ทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการอยากรู้ ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อม โดยการปิดบังหรือ โดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่ถูกวิธี เช่น ได้พูดคุยในกลุ่มเพื่อเพศเดียวกัน ได้ยินได้ฟังคนอื่นพูด อ่านจากหนังสือเรื่องเพศ นอกจากอยากรู้เรื่องเพศแล้วยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางทุกห้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรุ่นแบบหลงใหลใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรง วิจิตพิสดารเป็นความรักแบบรุนแรงและไม่ค่อยมีเหตุผล

3) ความต้องการอิสรภาพ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ จึงอยากจะทำแสดงซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการตัดสินใจเอง วางแผน วางโครงการของชีวิต และอยากลงมือทำด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ใครสอน บทบาทอะไร โดยที่ผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

²⁹ พึงพิศ จักรปิง และศรีธณย์ คำริสุข, “จิตวิทยาการเรียนรู้”, บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2545, (อัคราณา).

4) ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยรุ่นนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับ หรืออยากมีชื่อเสียงอยากเด่น เช่น เป็นนักกีฬาเก่ง เป็นขวัญใจของเพื่อน อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับในความสามารถ อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

5) ความต้องการรวมกลุ่มกับเพื่อน มีความสำคัญมาก เป็นวัยที่ต้องการให้เพื่อนยอมรับ ฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม ทั้งนี้ เพราะไม่อยากขัดใจเพื่อน

6) ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรงมาก และหาความพอใจโดยทางใดทางหนึ่งให้จนได้ เช่น อยากแต่งกายตามสมัยนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

7) ความต้องการแบบอย่างที่ดี แม้วัยรุ่นในปัจจุบันจะชอบความเป็นอิสระแต่ก็ยังสามารถคำนึงถึงแบบอย่างที่ดีจากผู้ใหญ่ได้ อยากเลียนแบบผู้ใหญ่

8) ความต้องการสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปของกิจกรรมกีฬา หรือความบันเทิงต่าง ๆ

9) ความต้องการในด้านอุดมคติ วัยรุ่นอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทางทฤษฎี และยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริง จึงละเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ซึ่งบางครั้งก็ตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพล เพราะวัยรุ่นมักเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยง มีพลังผลักดันสูง เชื่อคนง่าย ซึ่งอาจจะถูกชี้นำไปแสวงหาผลประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องได้

10) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย คือ อยากได้หลักประกันว่า ถ้าทำสิ่งใดที่ดีแล้วไม่ถูกลงโทษหรือเป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นคิดว่าดีแล้วอาจไม่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่ก็ได้³⁰

นอกจากนี้ความต้องการของวัยรุ่นที่กล่าวมาแล้ว ยังมีลักษณะทางวัฒนธรรมเฉพาะวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. กลุ่มวัยรุ่นมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง นับว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของวัยรุ่น มีโลกทัศน์ที่ไม่เหมือนผู้ใหญ่กับคนอื่น ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมองวัยรุ่นจากจุดยืนของสังคม และของวัยรุ่นเองเพื่อความเข้าใจที่ลุ่มลึก

2. วัยรุ่นทุกคนไม่เหมือนกัน หมายความว่า วัยรุ่นมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านความรู้และสภาพทางสังคม

³⁰ สุพัตรา สุภาพ, สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536), หน้า17-18.

3. วัยรุ่นไม่ใช่ผู้ใหญ่ จึงมีข้อจำกัดด้านความสามารถในการจดจำอดีตและทำนายอนาคต รวมทั้งทักษะต่าง ๆ ก็มีไม่เท่ากับผู้ใหญ่

4. วัยรุ่นมีลักษณะเป็นนักคิดในเชิงวัตถุนิยม คือ คิดในสิ่งที่เป็นปัจจุบันโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5. การแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศ เป็นลักษณะที่สำคัญสำหรับวัยรุ่น เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศในขณะที่ร่างกายมีวุฒิภาวะประสพการณ์ จึงมีผลมาจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้เกิดประสพการณ์และค่านิยมทางเพศ วัยรุ่นบางคนเพียงจะมีความต้องการทางเพศในขณะที่อีกหลายคนมีเพศสัมพันธ์แล้ว วัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งอยากจะทดลองเรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ ในขณะที่วัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ โดยสรุป คือ กระบวนการพัฒนาของวัยรุ่นที่เป็นแนวคิด เชิงปรัชญานั้น คือ ความต้องการที่จะทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ว่าอย่างใดก็อย่างหนึ่ง

6. วัยรุ่นส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นและกลางของชีวิตวัยรุ่น มีความรู้ยีนดีและชอบที่จะประพุดติเอาเยี่ยงอย่างกัน โดยเฉพาะในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น กลุ่มเพื่อนกลุ่มเดียวกันจึงมีอิทธิพลสูงสุด³¹

สรุปได้ว่า ความต้องการของวัยรุ่นมีหลายประการ ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ต้องการเป็นอิสระ อยากรู้ อยากลอง ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ต้องการทดลองเรื่องเพศ ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการที่รุนแรงและขาดเหตุผล หากไม่ได้รับการดูแลจัดการให้ได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมจากพ่อแม่ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาสู่วัยรุ่นได้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ

การที่จะทำให้อายุรุ่นสามารถปฏิบัติตัวได้ถูกต้อง ควรจะมีการปฏิบัติตัวได้ถูกต้อง ควรจะมีการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศดังต่อไปนี้

2.4.1 ข้อควรปฏิบัติตนของวัยรุ่นหญิง

1. เป็นคู่สนทนาที่ดี เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดีในการสนทนากับผู้ชาย ควรจะเริ่มต้นด้วยสิ่งที่ผู้ชายสนใจ ภูมิใจ ได้ถามถึงเรื่องที่เขาทำสำเร็จหลีกเลี่ยงเรื่องอันเป็นปมด้อยของเขา ไม่จุกจิกนินทา

³¹มานพ คณะโต, พฤติกรรมทางเพศ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์, 2541), หน้า 102-110.

2. เป็นผู้ที่มิถิรียมารยาทดี มีความอดทน อดกลั้น ผู้หญิงโดยมากมักจะเจ้าอารมณ์ โดยเฉพาะก่อนมีประจำเดือน จึงควรระวังและควบคุมอารมณ์ของตนควรใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
3. ตรงต่อเวลา ไม่ควรไปเที่ยวกับผู้ชายให้เกินเวลาหรือบ่อยครั้ง
4. วางตัวต่อกันเยี่ยงสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
5. ไม่ควรตามใจผู้ชายให้เขาล่วงเกินให้เสียหายเป็นที่ครหานินทา ไม่ควรตามไปในที่ไม่ควรหรือที่ที่จะเป็นโอกาสให้เกิดความเสียหายได้ง่ายแม้เขาจะรักจริง

2.4.2 ข้อควรปฏิบัติตนของวัยรุ่นชาย

1. เป็นคู่สนทนาที่ดี ธรรมชาติหญิงชอบพูดเรื่องส่วนตัวทั้งของตนเองและผู้อื่นต้องพยายามอดทนฟัง ลดการคุยโอ้อวดเรื่องความสำเร็จของตนลงบ้าง ไม่ใช่ถ้อยคำที่หยาบคายเป็นคนที่อารมณ์ขี้จู้จี้และใจเย็น
2. ผู้ชายส่วนมากเป็นคนก้าวร้าว ขาดความอดทน ชอบเป็นผู้นำ จึงควรระมัดระวังการแสดงออกให้สุภาพเรียบร้อยขึ้น รู้จักสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงอารมณ์ของผู้หญิง เพื่อจะได้ผ่อนปรนให้เหมาะสม
3. รักษาเวลานัดหมายไม่ควรถ่วงผู้หญิงให้เกินเวลาอันควร
4. ให้เกียรติยกย่อง ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามซึ่งกันและกัน
5. ผู้ชายไม่ควรถ่วงเกินผู้หญิงเพราะผู้หญิงเป็นผู้เสียหาย ไม่พาผู้หญิงไปในที่ที่ไม่สมควร อันจะก่อให้เกิดการครหานินทาได้³²

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ในการแสดงพฤติกรรมออกมาครั้งหนึ่ง ๆ ของมนุษย์นั้น อะไรที่ทำให้เกิดการแสดงออกมา ซึ่งพฤติกรรมเป็นไปอย่างนั้น พฤติกรรมออกมาในรูปแบบใดก็ตามย่อมจะมีสิ่งกำหนดพฤติกรรม การเข้าใจสิ่งกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ด้วย

ความเห็นของเขานี้อาจไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงได้ แต่ถ้าเขาคิดว่าความจริงเป็นเช่นนั้นแล้ว นั่นคือ ความเชื่อของเขา เช่น คนสมัยโบราณคิดว่าโลกแบน ความคิดอันนี้คือ ความเชื่อของคนโบราณ ซึ่งเมื่อความรู้ของมนุษย์ได้ก้าวหน้าไปมาก ได้มีข้อพิสูจน์ว่า โลกเรานี้กลม หมายความว่า ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดังนั้นความเชื่อจึงไม่จำเป็นต้องถูกเสมอไป ดังนี้

³²สุชา จันทน์เอม, จิตวิทยาพัฒนาการ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529), หน้า 73.

1) ค่านิยม (Value) หมายถึง การยอมรับนับถือพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่ต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม และสุนทรียภาพ โดยได้รับการประเมินจากทรศนะต่าง ๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบ

2) ทักษะ (Attitude) หมายถึง เป็นความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของ ซึ่งต้องมีอยู่อย่างพอสมควร ทักษะมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมในสังคม

3) บุคลิกภาพ (Personality) คือ สิ่งที่ยืนยันว่าคุณลักษณะจะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง หมายความว่า ถ้าสถานการณ์อย่างเดียวกันแล้ว คนสองคนมีพฤติกรรมต่างกันก็อาจจะอธิบายได้ว่า คงเป็นเพราะเขามีบุคลิกภาพที่ต่างกัน และคน ๆ เดียวกันถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ต่างกันก็อาจจะมีความประพฤติต่างออกไปด้วย³³

พฤติกรรมทางเพศ

เนื่องจากความรักเพศตรงข้ามของวัยรุ่น เป็นสิ่งที่เกิดจากผลของการทำงานของฮอร์โมนเพศ ซึ่งเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของสิ่งมีชีวิต ที่ต้องการคงเผ่าพันธุ์ไม่ให้สูญไปความรู้สึกที่เกิดจากความรัก ความสนใจเพศตรงข้ามนี้จึงเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และน่าตื่นเต้นของเด็ก และเป็นไปตามธรรมชาติที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ วัยรุ่นจะลดความสำคัญของครอบครัวโดยเปลี่ยนจากความรักและความผูกพันภายในครอบครัวกลับหันมาสนใจและทุ่มเทให้กับเพื่อนรุ่นเดียวกันและเพศตรงข้าม ดังนั้น การแสดงกิริยาอาการของเด็กวัยรุ่นจึงอาจมีลักษณะแปลก ๆ บางทีดูเป็นที่ซัดหุซัดตาของผู้ใหญ่ได้ง่าย ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงต่อของวัยเด็กด้วยผู้ใหญ่ จากเป็นเด็กที่ต้องเชื่อฟังและอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ เมื่อเกิดอารมณ์รักเพศตรงข้าม ความขัดแย้งที่เตือนว่าตนเองโตแล้วกำลังอยากจะมีคนรัก แต่ตนเองยังต้องเป็นเด็กในสายตาบิดามารดาเป็นนักเรียนในความดูแลกำชับของครู อารมณ์ความขัดแย้ง (Conflict) จึงเกิดขึ้นได้ง่ายกับวัยนี้และทำให้เกิดความรุ่มร้อนใจอย่างมาก ทำให้เกิดความลังเล ซัดเงิน ไม่พอใจและเกิดความไม่แน่ใจ เห็นได้จากวัยรุ่นมักใจลอย ฝันกลางวัน เป็นต้น³⁴ ส่วนความรักในวัยเรียนที่มักจะพบเห็นในโรงเรียนทั่ว ๆ ไป ได้แก่ การให้ความสนิทสนมใกล้ชิด ติดต่อกับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งเป็นประจำสักระยะเวลาหนึ่ง ฝ่ายหญิงจะดูมองว่าเป็นผู้ที่มีความรักในวัยเรียน เป็นเด็กทำอะไรล้ำสมัย ไม่ธรรมดา รักในวัยเรียนจึงเป็นของต้องห้ามในสมัยก่อน แต่พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นปกติวิสัยในเด็กวัยรุ่นปัจจุบัน การมีเพศตรงข้ามมาสนใจทำให้วัยรุ่นเข้าใจว่าตนเป็นสาวเป็นหนุ่มแล้ว ฉะนั้น การลวงคู่กัน จึงเป็นพฤติกรรมที่เด็กเองมีความ

³³ ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทักษะชีวิตการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, อ่างแล้ว, หน้า 14.

³⁴ ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม, พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู, อ่างแล้ว, หน้า 48.

บริสุทธิ์ใจ โดยต้องการประกาศว่าเป็นสาวเป็นหนุ่มแล้วเท่านั้นเองผู้ใหญ่จึงไม่ควรบังคับให้เด็กทำกิจกรรมเฉพาะเพศเดียวกัน อาจทำให้เกิดปัญหาหลักเพศและรักร่วมเพศได้ แต่ก็มีได้หมายความว่า จะปล่อยปละละเลยทีเดียว หากต้องเตรียมเด็กให้เข้าใจขอบเขตของการวางตัว ให้เข้าใจธรรมชาติของ อารมณ์เพศตนเองและเพศตรงข้าม การคบหาสนิทสนมกันมาก ปล่อยให้มีการจับมือถือแขน อาจ ละเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายในสถานที่ลับตาคน ซึ่งตรงกับช่วงเวลาที่ฝ่ายชายต้องการมีความต้องการทางเพศ ก็จะเข้าใจให้เด็กวัยรุ่นหญิงเกิดอารมณ์เพศตามมา เกิดการสมยอมและเสียวสาวได้การคบหากันจึงอยู่ในข้อจำกัด เช่น ไม่อยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง ละเว้นจากการจับเนื้อต้องตัวกันที่ไม่จำเป็น เด็กวัยรุ่นผู้นั้นก็จะพัฒนาไปเต็มที่ เป็นชายจริงหญิงแท้ที่รู้จักประนีประนอม ถนอมจิตใจผู้ใหญ่ การบังคับของผู้ใหญ่มักทำให้เกิดการต่อต้านในทำนองที่ว่า ยิ่งว่าเหมือนยิ่งยุ เลยทำให้เกิดปัญหามากขึ้น จนอาจลงเอยด้วยการกระทำผิดทางเพศก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหา การตั้งครรภ์ หนีออกจากบ้าน สอบตบ ถูกไล่ออกจากโรงเรียน เป็นต้น³⁵

วันทนี วาสิกะลิน กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากทัศนคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งทัศนคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาจากครอบครัว ได้รับความรู้เรื่องเพศจากครอบครัวในลักษณะไหนก็จะมีทัศนคติในลักษณะนั้น และส่งผลไปถึง การมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย เมื่อพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้ว คำว่า เพศ หรือ Sex นั้นเป็นการแสดงคุณลักษณะ เช่น เพศหญิง เพศชาย และเป็นการแสดงถึงเรื่องทางเพศอย่างกว้าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ความต้องการของชายหญิง แต่คำว่าพฤติกรรมทางเพศหรือSexuality นั้นรวมไปถึงค่านิยม ทัศนคติ เจตคติ ความรู้สึก และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง 2 เพศตามแรงขับทางชีววิทยาด้วย³⁶

วิทยา นาควัชระ กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอันเนื่องมาจากความสับสนวุ่นวายของวัยรุ่นอาจแบ่งเป็น ดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศกับตัวเอง (Autosexuality)

วัยรุ่นจะใช้ตัวเองเป็นวัตถุที่เราความรู้สึกทางเพศให้ถึงจุดสุดยอดทางเพศได้ พฤติกรรมทางเพศที่พบบ่อย ๆ คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มาจาก

³⁵สุภา มาลากุล ณ อยุธยา, เอกสารชุดพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม : ปัญหาการเสพคิดและปัญหาทางเพศในวัยรุ่น, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537), หน้า 214-215.

³⁶วันทนี วาสิกะลิน, พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526), หน้า 29.

การที่วัยรุ่นมีความฝันหรือจินตนาการทางเพศสูง และต้องการผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดทางอารมณ์ แต่ยังมีวัยรุ่นอีกเป็นจำนวนมากที่คิดว่าเป็นการทำให้เสียพลังงานและความจำ หรือเป็นการกระทำที่เป็นความผิด ซึ่งจะทำให้เขาเกิดความละอายใจแต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีความต้องการจะกระทำอยู่อีกต่อไป ยิ่งจะทำให้เกิดความคับข้องใจได้มากขึ้น

2. พฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน (Homosexuality)

ในช่วงที่อาจพบได้บ่อย คือ ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เป็นช่วงที่วัยรุ่นเริ่มเปลี่ยนจากวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศ (Erotic Object) จากตัวเอง ไปหาบุคคลอื่นในช่วงนั้นเพื่อนต่างเพศเดียวกันจะเข้ามามีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นลักษณะของความเหมือนกัน ไม่มีอันตราย ไม่แปลกประหลาด วัยรุ่นจึงมักจะสนใจเพื่อนเพศเดียวกันก่อน จึงทำให้วัยรุ่นบางคนอาจจะมีจิตใจฝ่ชอบเพศเดียวกัน หรือพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนเดียวกัน ฉะนั้น เมื่อมีโอกาสสมนุญย์จึงอาจแสดงความชอบพอใจเพศเดียวกันได้ แต่ในสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างความต้องการของตัววัยรุ่นเอง กับค่านิยมของสังคมที่กำหนดให้มนุษย์ควรจะมีพฤติกรรมทางเพศกับมนุษย์ต่างเพศที่เป็นผู้ใหญ่

3. พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศ (Heterosexuality)

วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากในเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย เนื่องจากมีความมั่นใจว่าเป็นความถูกต้องตามสังคม และจะเป็นทางที่เขาจะแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย เป็นการลดความคับข้องใจที่ตนเองเคยมีความรู้สึก จะเห็นว่า วัยรุ่นจะสนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศมาก อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง พฤติกรรมที่พบได้บ่อย ๆ ได้แก่ การเอนอ่านหนังสือปกขาว แอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ หรือแอบไปเที่ยวโสเภณี หรือแม้แต่การพยายามทำตัวให้เด่น หรือแต่งตัวให้เด่น เพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ พฤติกรรมเหล่านี้เชื่อว่ามาจากแรงขับเคลื่อนทางเพศและวัยรุ่นคิดว่าการที่เขาแสดงเช่นนั้นเป็นความถูกต้องที่สุด³⁷

สรุปได้ว่า อาการกระทำ หรืออาการแสดงออกของร่างกาย ส่วน มีความเห็นว่า พฤติกรรมเป็นกิจกรรมทุกประเภทของสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ ได้ นอกจากรู้ ยังได้กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำของคนที่เกี่ยวข้องกับคนอื่นในสังคม ซึ่งไม่รวมเฉพาะสิ่งที่ปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง ดังนั้น พฤติกรรม จึงเป็นการกระทำหรือการแสดงออกของสิ่งมีชีวิต ทั้งที่ปรากฏออกมาให้เห็นหรือสัมผัสได้และไม่สามารถเห็นหรือสัมผัสได้

³⁷วิทยา นาควัชระ, ปัญหาการเลี้ยงดูและวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาตนเองและนักบริหาร, 2540), หน้า 48.

2.6 ปัญหาทางเพศในเยาวชน

ปัญหาเรื่องเพศออกเป็นด้าน ๆ อาจจะสามารถจำแนกตามแนวทาง ดังนี้

1. ด้านสังคม

1.1 การสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เด็กวัยรุ่นมีความสนใจกับเพศตรงข้าม อยากรู้จักซึ่งสวนใหญ่เกิดมาจากความเจริญเติบโตของจิตใจทางเพศ โดยตรง เด็กวัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมแห่งความสัมพันธ์ทางเพศออกมาให้ปรากฏ จุดสุดท้ายของความต้องการทางธรรมชาติก็คือ เพื่อให้เกิดเพศสัมพันธ์หรือการสืบพันธุ์ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะบันดาลให้มนุษย์มีอยู่คู่กับโลกต่อไป เรื่องเพศสัมพันธ์จึงเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่ง

1.2 ความพึงพอใจและความรัก เมื่อมีความสนใจต่อเพศตรงข้าม วัยรุ่นบางคนได้พยายามปรับตัวเข้าหาเพศตรงข้ามบ้างแล้ว ความพึงพอใจและความสนใจเป็นพิเศษในเพศตรงข้ามก็มักจะเกิดขึ้นตามมาเสมอ ความพึงพอใจต่อเพศตรงข้ามนับว่าเป็นความรู้สึก หรืออารมณ์ทางเพศที่สำคัญมากสำหรับวัยรุ่น เพราะเป็นประสบการณ์ใหม่ของชีวิต ซึ่งตนเองไม่เคยได้ลิ้มรสมาก่อน เมื่อความพึงพอใจปรากฏขึ้นชัดเจนอาจทำให้วัยรุ่นจำนวนไม่น้อยเกิดความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นแหละ คือ ความรักวัยรุ่นหลายคนไม่เข้าใจสภาวะที่เกิดขึ้นประกอบกับประสบการณ์ชีวิตที่ยังไม่มากวัยรุ่นจึงเกิดปัญหาความพึงพอใจและความรักขึ้น

1.3 การวางตัวต่อเพศตรงข้าม เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งเป็นวัยที่เด็ก ๆ กำลังจะผ่านความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เด็กวัยรุ่นจึงมักจะประสบปัญหาในการปรับตัวและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม วัยรุ่นต้องการเป็นผู้ใหญ่ บางครั้งพวกเขาทำในสิ่งที่เป็นการคิดเห็นของตนเองโดยที่ผู้ใหญ่มองว่าไม่เหมาะสม ดูไม่มีเหตุผลนับหรือเข้าตัวก็ไม่ทราบว่าจะผลที่เกิดภายหลังจะเป็นอย่างไร เพราะตัวเองยังขาดความรู้และประสบการณ์หรือยังขาดความชัดเจนต่อชีวิตอีกมา ด้วยเหตุนี้จึงปรากฏปัญหาหรือความผิดพลาดในการวางตัวต่อเพศตรงข้ามขึ้นได้

1.4 การควบคุมแรงขับทางเพศหรือการเหนี่ยวรั้งจิตใจของตนเองไม่ให้ตกเป็นทาสของกามารมณ์ แม้ว่าแรงขับทางเพศหรือกามารมณ์จะเป็นธรรมชาติที่สำคัญมากและเป็นส่วนหนึ่งของการเจริญเติบโต บุคลิกภาพและความรักของคนเราก็ดีแต่การควบคุมหรือเหนี่ยวรั้งก็เป็นเรื่องจำเป็นที่คนเราจะต้องทำควบคู่กันไปจนกว่าจะถึงเวลา หรือโอกาสอันควรที่จะปล่อยให้แรงขับทางเพศหรือกามารมณ์นั้นมีอิสรภาพแก่ตัวเอง วัยรุ่นมักมีปัญหาด้านการขาดการควบคุมแรงขับทางเพศเกิดการปล่อยตัวปล่อยใจและมีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่พร้อมเกิดขึ้น

1.5 ความไม่ซื่อตรงต่อคนรัก วัยรุ่นที่มีคนรัก โดยเฉพาะในฝ่ายหญิงมักจะเป็นห่วงคู่รักตนว่าจะมีความไม่ซื่อตรงต่อกัน ส่วนฝ่ายชายเองก็มักมีค่านิยมที่จะเลือกคบแฟนหรือพยายามจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงจำนวนมาก ๆ ทั้งนี้อาจจะมาจากค่านิยมที่มีมาแต่โบราณที่ถือว่าถ้าชายใดมี

คู่รักมากถือว่าเป็นชายแท้ตั้งบรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผนก็ได้รับการชื่นชมยอมรับในตัวขุนแผนแสนเสน่ห์ที่มีเมียหลายคน

1.6 การตั้งครรรภ์ในวัยเรียน การตั้งครรรภ์ในวัยรุ่นจะส่งผลโดยตรงต่อสถานภาพทางสังคมของวัยรุ่น และวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังไม่อยากมีภาระต้องเป็นพ่อแม่ในวัยเรียน ส่วนใหญ่เมื่อเกิดปัญหาการตั้งครรรภ์แล้วจะแก้ปัญหาด้วยการทำแท้งในรายที่ต้องแต่งงานกันเพราะการตั้งครรรภ์ส่วนใหญ่จะดำเนินชีวิตคู่ได้ไม่นาน³⁸

2. ด้านจิตวิทยา

2.1 ความหึงหวง วัยรุ่นที่มีคู่รักหรือมีคนที่เหมาะสมป้องกันไว้ จะเกิดอารมณ์หึงหวงได้ การหึงหวงเป็นอารมณ์หนึ่งของความรัก เมื่อเกิดความรักความหึงหวงก็มักจะตามมา ถ้าความหึงหวงไม่มากเกินไปก็ย่อมจะเป็นอารมณ์ช่วยประดับประดาให้ความรักความสวยงามและน่าชื่นชมอย่างแท้จริงแต่ถ้าความรักใดมีความหึงหวงมากเกินไปก็อาจจะเกิดปัญหาได้ในวัยรุ่น ปัญหาการหึงหวงเกิดขึ้นได้ง่ายเพราะวัยรุ่นยังมีประสบการณ์และมีความเข้าใจในพฤติกรรมบางอย่างของคนรักไม่ดีพอ ตัดสินใจเร็ว ใจร้อน บางครั้งความหึงหวงก่อให้เกิดอารมณ์ชั่ววูบทำพฤติกรรมที่ไม่สมควรออกไปจนถึงพฤติกรรมที่ร้ายแรงต่อชีวิตได้ จึงเป็นปัญหาทางเพศปัญหาหนึ่งที่วัยรุ่นพบเจอ

2.2 รักร่วมเพศ หมายถึง ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางบุคลิกภาพ โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์กับต่างเพศทีหลัง

2.3 ความวิตกกังวลว่าตนเองจะตั้งครรรภ์หรือกลัวจะติดเชื้อมโรค ความวิตกกังวลนี้อาจสกัดกั้นการมีความสุขสุดยอด หญิงบางคนตั้งความหวังไว้สูงว่าต้องได้รับความสุขสุดยอดจากการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งหรือพร้อม ๆ ผู้ชาย จึงเกิดความตึงเครียดและไม่ถึงจุดสุดยอดได้เช่นกัน

2.4 ความฝันคิดปดิตทางเพศ เด็กวัยรุ่นที่แตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาวไปแล้วมักจะเคยมีความคิดฝันทางเพศ ถ้าเขาไม่เป็นคนเก็บกอดอย่างมาก ความคิดฝันทางเพศนี้เป็นเครื่องหรือ สื่อมวลชน ความคิดฝันนี้กว้างขวางมากและอาจรวมไปถึงการกระทำวิปริตบางอย่าง เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา การร่วมเพศกับบุคคลร่วมสายโลหิต ฯลฯ ซึ่งไม่ใช่สิ่งผิดปดิต แต่เป็นเพียงการระบายแรงกระตุ้นบางอย่าง ซึ่งสังคมไม่ยอมรับออกมาทางความคิดฝันเท่านั้น³⁹

³⁸ สุชาติ โสมประยูร และคณะ, เพศศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2544), หน้า 59.

³⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 60.

สรุป ในสังคมไทยเรื่องเพศยังถือว่าเป็นเรื่องลับและหยาบคายทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วเราทุกคนมีโอกาสที่จะพบกับปัญหาที่เกิดจากเรื่องเพศเสมอ การศึกษาหรือทำความเข้าใจเรื่องเพศจึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์เรา เพราะการรู้อย่างเท่าทันย่อมจะดีกว่าการไม่รู้ไม่ใส่ใจในเรื่องนั้น ๆ ทำให้เกิดปัญหาในที่สุด

2.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge)

ทฤษฎีของจิตของสปีโนซาและความเกี่ยวเนื่องของจิตกับร่างกายได้แบ่งแยกพื้นฐานทางอภิปรัชญาในทางทฤษฎีความรู้ของเขา ที่เขาได้อธิบายไว้ในจริยศาสตร์ภาคที่สอง และในผลงานที่เขาได้นิพนธ์ไว้ชื่อ “การเสริมสร้างความเข้าใจ” (On the Improvement of the Understanding) สปีโนซาได้แบ่งระดับความรู้ที่สำคัญออกเป็น 3 ระดับ

ความรู้ที่สำคัญ 3 ระดับของสปีโนซา มีดังนี้

1. ความคิดที่เคลือบคลุมและยังบกพร่องอยู่ ความคิดระดับนี้เกิดจากความรู้สึกและจินตนาการ นั่นคือ จะต้องอาศัยประสาทสัมผัสกับวัตถุภายนอกที่เกิดจากความรู้สึกทางร่างกายถ้ามีประสบการณ์โดยไร้วิจารณ์ญาณและเป็นเพียงความเห็นแล้ว จะให้เกิดความรู้จริงยังไม่ได้
2. ความคิดอย่างมีเหตุผล ความคิดระดับนี้เราจะมีความรู้ที่สมบูรณ์ แจ่มแจ้งและชัดเจน เช่นกัน และจะยังประกอบด้วยเหตุผลอีกด้วย เหตุผลจะไตร่ตรองสิ่งทั้งหลายให้ตรงกับความเป็นจริง รู้ในความเกี่ยวเนื่องที่จำเป็นของสิ่งนั้น ๆ รับรู้สิ่งนั้นตามความเป็นจริง เปรียบเทียบสาระสากลของสิ่งทั้งปวง และเข้าใจสิ่งเหล่านั้นว่ามีความสัมพันธ์กับความมีอยู่ เป็นอยู่ของพระเป็นเจ้า ความรู้เช่นนั้นเป็นความรู้ที่ประจักษ์แจ้งด้วยตนเอง มาตรฐานความจริงจัดเป็นความกระจำงแจ้งที่แท้จริง กล่าวคือ เป็นประจักษ์แสงสว่างที่ให้ความสว่างแก่ตนเองและสามารถกำจัดความมืดได้อีกด้วย ดังนั้นความจริงให้แสงสว่างแก่ตัวเองแล้วยังสามารถจัดความผิดพลาดบกพร่องอีกด้วย
3. ความรู้ทางสัญชาตญาณ ความรู้ระดับนี้จัดเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นภายใน ที่สปีโนซาเรียกว่าเป็นความรู้ระดับที่สูงสุด อย่างไรก็ดี เป็นเรื่องยากยิ่งที่จะกล่าวให้ละเอียดได้ครบถ้วนที่ความรู้ระดับนี้แตกต่างจากระดับความรู้ที่มีมาก่อน โดยที่ความรู้ประเภทนี้ที่เราสามารถรับรู้ได้ในทุกสิ่ง เพราะอาศัยความมีอยู่เป็นอยู่ของพระเป็นเจ้าเป็นพื้นฐาน เป็นความรู้ที่ได้พัฒนามาจากความคิดที่สมบูรณ์เกี่ยวกับสาระสำคัญในเชิงวัตถุวิสัยในเรื่องคุณสมบัติที่แท้จริงของพระเป็นเจ้ากับสาระสำคัญของสิ่งทั้งหลาย จินตนาการไม่สามารถจะรู้ทุกสิ่งได้หมดเพราะบกพร่องในรายละเอียด ไม่สามารถจะเข้าถึงเอกภาพของปรากฏการณ์ได้ ทั้งยังไม่สามารถจะเข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นได้ เพราะเป็นต้นเหตุของความผิดพลาด ของมายาและของความบกพร่อง เป็นเหตุให้เกิดความเชื่อใน

ความคิดทั่วไป ดังที่กล่าวแล้วที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลอย่างอิสระ ในสาเหตุอันสุดท้ายหรือจุดประสงค์อันสุดท้ายในธรรมชาติ ในจิตวิญญาณ ในพระเป็นเจ้า จะต้องมีรูปแบบและความปรารถนาอย่างแรงกล้าในมนุษย์ในเจตจำนงเสรีและในความบกพร่องอื่น ๆ อีก เหตุผลและความรู้ทางสัญชาตญาณจะปฏิเสธรากเหง้าของจินตนาการและสิ่งที่ไม่สมบูรณ์เช่นนั้นทั้งหมด เหตุผลและความรู้ทางสัญชาตญาณเท่านั้นที่สามารถชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างความจริงและความไม่จริงได้อย่างแจ่มแจ้งผู้ที่มีความรู้เช่นนี้ จึงจะมีความคิดที่เป็นจริงได้

สปีโนซาเห็นว่าความไม่จริงเช่นนี้เป็นความรู้ที่บกพร่อง ความคิดที่ถือว่าถูกหรือผิดเช่นนั้นจะมีไม่ได้ ความรู้ใดที่ทำให้ความคิดเราเป็นจริง ย่อมเป็นสิ่งที่เราปรารถนา ความคิดใดที่ผิดต่อเมื่อความคิดเช่นนั้นไม่เป็นสิ่งที่เราพึงประสงค์ เมื่อเราอยู่ใต้อิทธิพลของความผิดพลาดเพราะมีความคิดที่ไม่จริง ที่เราไม่มีความรู้หรือขาดความรู้จริงเพราะความคิดเป็นเพียงมายาหรือความคิดในทางที่ไม่ถูกต้องนั่นเอง⁴⁰

ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge)

ฮอบส์มีทรรศนะว่า ปรัชญาคือ ความรู้เรื่องผลที่มาจากเหตุ และความรู้เรื่องเหตุที่มาจากผล เพราะฉะนั้น วิธีการเข้าถึงความรู้ส่วนหนึ่งจึงต้องอาศัยการสังเคราะห์และอาศัยการวิเคราะห์อีกส่วนหนึ่ง นั่นคือว่า เราจะต้องเริ่มจากประสบการณ์ทางผัสสะหรือประสบการณ์ไปยังหลักเกณฑ์อันเป็นการวิเคราะห์ หรือจากข้อเสนอเบื้องต้นหรือข้อเสนอที่เป็นสากลที่สุดหรือกฎเกณฑ์ที่มีความแน่ใจแล้ว ไปยังข้อสรุปโดยอาศัยการสังเคราะห์ เพื่อให้เป็นวิทยาศาสตร์ที่แท้จริงหรือการสาธิตที่แท้จริง การหาเหตุผลจะต้องเริ่มที่หลักเริ่มต้นที่เป็นจริง โดยอาศัยประสบการณ์ มิใช่วิทยาศาสตร์โดยตรง ฮอบส์กำหนดเหตุผลให้แน่นอนในฐานะเป็นการคำนวณแบบหนึ่ง กล่าวคือ การหาเหตุผลเป็นการใช้วิชาเลขคณิตในทางเจตคติ เสริมด้วยตรรกวิทยาและมูลแห่งความจริงในด้านเจตคติต้องให้สอดคล้องกันตามที่ได้กำหนดไว้และเพื่อแสดงความคิดออกให้เป็นจริง⁴¹

ทฤษฎีความรู้ทางวิภาษวิธีของเฮเกิล

ค้ำนทซ์ยอมรับความรู้ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยปัจจัยสองประการ คือ รูปแบบของความรู้และเนื้อหาของความรู้จะต้องอาศัยเหตุให้เกิดแตกต่างกัน แต่ความรู้ไม่สามารถจะมีผลทางจักรกล เพราะปัจจัยสองอย่างที่มีลักษณะแตกต่างกัน และมาจากแหล่งสองอย่างที่แตกต่างกันนั่นคือ เหตุผลและประสบการณ์ เนื่องด้วยเนื้อหาของความรู้จะต้องอาศัยประสบการณ์นั้น ไม่สามารถจะยอมรับได้ใน

⁴⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 41-42.

⁴¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 118.

รูปลักษณะของจิตมนุษย์ เราไม่สามารถรวมรูปลักษณะของเราและปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้โดยอาศัยวัตถุสัมผัสที่ผลิตขึ้น โดยสิ่งในตัวเองทั้งหลายแก่เราได้

เฮเกล ได้นำเอาทฤษฎีความรู้ของค่านิยมมาใช้เป็นผลทางตรรกวิทยา และกล่าวว่ารูปแบบและเนื้อหาของความรู้ไม่ค่อยจะแตกต่างกันมากนัก แต่กล่าวว่ารูปแบบของจิตเราเองมีอยู่ในประสบการณ์เรียบร้อยแล้ว โลกเป็นการแสดงออกในทางวัตถุวิสัยของวิญญาณสมบูรณ์หรือของพระเป็นเจ้า จิตที่จำกัดย่อมเป็นผลิตผลจำกัดของจิตในสรวงสวรรค์ พระเป็นเจ้าได้วิวัฒน์โลกในเรื่องรูปแบบและปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้เช่นเดียวกับเราประยุกต์วัตถุภายนอกเข้ากับประสบการณ์ของเรา ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้ในจิตของเราก็เป็นปัจจัยสำคัญให้เกิดความรู้ในสรวงสวรรค์ด้วย ดังนั้น ปัจจัยให้เกิดความรู้ที่มีปรากฏอยู่ก่อนประสบการณ์ในจิตของเรา ไม่เพียงแต่จะประยุกต์เข้ากับประสบการณ์เท่านั้น แต่ยังประยุกต์เข้ากันได้กับสิ่งในตัวเองทั้งหลายที่อยู่เหนือปรากฏการณ์ดังกล่าวแล้ว ความคิดและความแท้จริงในขั้นพื้นฐานย่อมเป็นอย่างเดียวกัน รูปแบบความคิดสามารถจะลงรอยกันได้กับรูปแบบความเป็นจริง ดังที่กล่าวเสมอว่า “สิ่งที่มีเหตุผลย่อมเป็นจริง สิ่งที่จริงย่อมมีเหตุผล” ปัจจัยที่สำคัญให้เกิดความคิดจะมีลักษณะอย่างเดียวกันกับปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความเป็นจริงนั่นเอง⁴²

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสนับสนุนงานวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือและที่เกี่ยวกับการให้บริการงานทะเบียน ดังนี้

ศุวิมล สุกันธา ได้ศึกษาเรื่อง “กระบวนการเรียนรู้เพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อน : กรณีศึกษานักศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” ผลการวิจัยพบว่า “การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อนมีลักษณะที่เป็นกระบวนการ โดยการสังเกต การมีส่วนร่วม การเลียนแบบพฤติกรรม ฯลฯ เริ่มเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว และจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งแต่ละแหล่งการเรียนรู้จะมีการถ่ายทอดหรือกล่อมเกลานี้อาหาที่แตกต่างกันออกไป และพบว่าปัจจุบันเพื่อนและสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน”⁴³

⁴² เรื่องเดียวกัน, หน้า 180-181.

⁴³ ศุวิมล สุกันธา, “กระบวนการเรียนรู้เพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อน : กรณีศึกษานักศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ”, การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2550, 60 หน้า.

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้เรื่องเพศศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี” ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง นักเรียนชายมีความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษาปานกลาง นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีความรู้เรื่องเพศศึกษาปานกลาง นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ นักเรียนที่เรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเมืองและนอกเขตอำเภอเมืองมีความรู้เรื่องเพศศึกษาปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความรู้เรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

2.1 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความรู้เรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

2.2 นักเรียนที่เรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเมืองและนอกเขตอำเภอเมืองมีความรู้เรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปัตตานี พบว่า

3.1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน ได้มากที่สุด รองลงมาคือ การเข้าค่ายอบรมความรู้เรื่องเพศศึกษา การศึกษาค้นคว้าจากหนังสือต่าง ๆ

3.2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี มีความต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการร่วมเพศอย่างถูกวิธี ถูกหลักและปลอดภัยมากที่สุด รองลงมา คือ การคบเพื่อนต่างเพศและการปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ การวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด⁴⁴

⁴⁴พรเพ็ญ สุวรรณเดชา และคณะ, “ความรู้เรื่องเพศศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี”, งานวิจัย, (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : วิทยาเขตปัตตานี), 2547, 98 หน้า.

ศรีสุดา วรรณเจริญ ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัว ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ไม่เห็นด้วยและไม่ปฏิเสธต่อเรื่องดังกล่าว ในส่วนของทัศนคติที่มีต่อการวางแผนครอบครัวอยู่ในระดับที่เห็นด้วย และผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัวของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ไม่มีความแตกต่างกัน⁴⁵

ณัฐกานต์ อมาตยกุล ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร” ผลการวิจัยพบว่า “สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นหญิงเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร คือ ความไวเนื้อเชื้อใจที่มีให้กับเพศตรงข้าม และปัจจัยเสริมอื่น ๆ คือ ปัจจัยด้านครอบครัว เพื่อน และปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อ ซึ่งมีผลมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละกรณี แต่ในขณะเดียวกัน กรณีศึกษาทั้ง 5 คนก็ล้วนสามารถจัดการกับชีวิต อารมณ์ และความรู้สึกของตนเองได้ สามารถประคับประคองการดำเนินชีวิตของตนไม่ให้ตกต่ำ เลือกที่จะมีความสุขในการใช้ชีวิตในวิถีทางที่ตนได้เลือกและต้องการ และยังเป็นคนที่มองเห็นคุณค่าในตัวเอง”⁴⁶

บุญสิน ผิวขำ ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนของนักเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า “นักเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายเรียนอยู่ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคลพบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน เรียนอยู่ในประเภทวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านปัจจัยแวดล้อมและปัจจัยด้านจิตวิทยาพบว่า ระดับค่าเฉลี่ยของปัจจัยในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

⁴⁵ศรีสุดา วรรณเจริญ, “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2548, 68 หน้า.

⁴⁶ณัฐกานต์ อมาตยกุล, “ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2548, 62 หน้า.

มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อม ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ และปัจจัยด้านจิตวิทยา ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสามารถพยากรณ์พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ร้อยละ 35.45⁴⁷

อรพินท์ มณีวงศ์ ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง” ผลการศึกษาพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.3) ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีเพียง 31 คนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 7.7) โดยในจำนวนนี้เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (17 และ 14 คน) และยังคงมีเพศสัมพันธ์ใน 1 เดือนที่ผ่านมา กว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.8) ซึ่งมี 17 คนเป็นผู้ชาย 8 คน และผู้หญิง 9 คน ในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มี 6 คน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิง/ชายบริการทางเพศหรือคนแปลกหน้าในจำนวนใกล้เคียงกัน นักเรียนผู้หญิง 2 จาก 3 ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า ในขณะที่นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า นอกจากนั้นพบว่า โดยเฉลี่ยนักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 14 ปี ส่วนผู้ที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกนั้นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 96.8) เป็นคนรัก และเป็นเพศตรงกันข้าม มีนักเรียนเพียง 1 รายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการทางเพศ และมีนักเรียนผู้ชาย 2 รายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.1) ยังมีคู่อรัก/แฟนอยู่ โดยเฉลี่ยนักเรียนจะมีคู่อรัก/แฟน จำนวน 1 คนเท่านั้น มีนักเรียนผู้หญิงเพียง 1 รายที่มีคู่อรัก/แฟนถึง 5 คน สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์พบว่า นักเรียนร้อยละ 20.4 เคยอยู่ตามลำพังกับคนรัก/แฟน/กิ๊กในที่ลับตาคน ซึ่งเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เช่นเดียวกับการสัมผัสโอบกอด/จูบ/ลูบคลำกับคนรัก/แฟน/กิ๊กหรือเพื่อนต่างเพศมีจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 21.1)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยนำ ได้แก่ อายุ สภาพการอยู่อาศัย และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความพอเพียงของรายรับ การเข้าถึงสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์ และ ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลของเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การได้รับสื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ซึ่ง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประเภทของรายรับ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสถานภาพสมรสของบิดามารดา การรับรู้ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ และการรับรู้บทลงโทษของโรงเรียนเรื่องชู้สาว

⁴⁷บุญสินี ผิวขำ, “การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ), 2548, 149 หน้า.

โดยสรุปแล้ว แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ควรเน้นไปที่การสนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องมีศักยภาพในการดูแลนักเรียนมากขึ้น ดังนี้ 1) ครอบครัวยุ โดยเฉพาะผู้ปกครองควรใช้เวลามากขึ้นในการอบรมสั่งสอนในการคบเพื่อน และควบคุมการใช้จ่ายเงินของนักเรียน และ 2) โรงเรียนควรกำหนดบทบาทให้ครูมีความชัดเจนในการควบคุมดูแลนักเรียน ทั้งด้านการรับรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ และที่สำคัญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประสานงานเชื่อมโยงในการสอดส่องดูแลนักเรียนในเรื่องอบายมุขต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง⁴⁸

2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของอรพินท์ มณีวงศ์⁴⁹ โดยสามารถเขียนเป็นแผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
<p>ปัจจัยส่วนบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศ - อายุ - รายได้ต่อวัน - รายจ่าย - สถานภาพครอบครัว 	<p>ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มี 2 ด้าน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านพฤติกรรมทางเพศ - ด้านเจตคติทางเพศ

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

⁴⁸อรพินท์ มณีวงศ์ “พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง”, วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2549, 103 หน้า.

⁴⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 35.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และอธิบายด้วยวิธีการพรรณนา (Descriptive Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวล
- 3.7 สถิติที่ใช้การวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ เยาวชนในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 389 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ เยาวชน ในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 196 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้มีเทคนิคและวิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan ในการหากกลุ่มตัวอย่าง โดยจะเก็บแบบสอบถามจากบุคคลอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ในตำบลยางเนิ้ง จนกว่าจะครบตามจำนวนที่ต้องการ คือ จำนวน 196 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานทะเบียน โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษารายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบปลายปิดเกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ต่อวัน รายจ่าย สถานภาพครอบครัว

ตอนที่ 2 ศึกษานับสนุน ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 3 ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด มี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมทางเพศ 2) ด้านเจตคติทางเพศ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นได้โดยอิสระในข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมทางเพศ 2) ด้านเจตคติทางเพศ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1 ร่างแบบสอบถาม โดยศึกษาให้สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี ที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.4.2 ทำแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่กำหนดไว้

3.4.3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงจากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1) พระปลัดบุญธรรม บุญธรม โหม ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2) พระปลัดจิตติชัย จิตติชโย ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสง อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3.4.4 นำแบบสอบถามมาแก้ไขตามผู้ผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้คำแนะนำ

3.4.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับเยาวชนที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 20 คน ได้แก่ เยาวชนในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.91

3.4.6 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและแก้ไขให้สมบูรณ์อีกครั้ง โดยผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดำเนินการจัดพิมพ์แบบสอบถาม พร้อมทั้งออกแบบเพื่อที่จะนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

3.4.7 การวัดทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ (Rating scale) โดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นค่าคะแนนไว้ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.4.8 การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.50- 5.00	มากที่สุด
3.50- 4.49	มาก
2.50- 3.49	ปานกลาง
1.50- 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด ¹

¹บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543), หน้า 43.

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจาก ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 นำหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ถึงนายอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ได้ทำการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลกับเยาวชนที่มีทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่เพื่อจะได้พบปะกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 ชุด

3.5.3 ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษานวนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อวัน รายจ่าย และสถานภาพครอบครัวใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้ทดสอบค่า t-test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ ได้นำสถิติมาใช้ ดังนี้

3.7.1 ค่าสถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อวัน รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว

3.7.2 ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย \bar{x} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.7.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันด้วยค่า Independent-Samples t-test เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนชายและหญิงมีความแตกต่างกันหรือไม่ และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 3 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันด้วยค่า (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สารนิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ คือ

- 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของเยาวชนในตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน
- 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 196 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ = .05
Sig.	แทน	ความน่าจะเป็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ = .05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ไปถึงส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง เยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีตารางที่ 4.1 ถึง 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	80	40.8
หญิง	116	59.2
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และเป็นเพศชาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 ปี	44	22.4
16 ปี	72	36.7
17 ปี	80	40.8
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาคืออายุ 16 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และลำดับสุดท้ายมีอายุ 15 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อวัน

รายได้ต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 บาท	30	15.3
31-60 บาท	143	73.0
61 บาทขึ้นไป	23	11.7
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อวันระหว่าง 31-60 บาท จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา มีรายได้ต่อวันต่ำกว่า 30 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และลำดับสุดท้ายมีรายได้ต่อวัน 61 บาทขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายจ่าย

รายจ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 บาท	38	19.4
31-60 บาท	142	72.4
61 บาทขึ้นไป	16	8.2
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายระหว่าง 31-60 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมา มีรายจ่ายต่ำกว่า 30 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และลำดับสุดท้ายมีรายจ่าย 61 บาทขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	105	53.6
บิดา-มารดาหย่าร้าง	62	31.6
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	29	14.8
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมาบิดา-มารดาหย่าร้าง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และลำดับสุดท้าย บิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์

ในการศึกษาทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์เพื่อต้องการทราบข้อมูลให้ครอบคลุม และจะได้นำไปวิเคราะห์ถึงปัญหาดังกล่าว ในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์

ข้อที่	การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์	ใช่		ไม่ใช่	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ทางอินเทอร์เน็ต	189	96.4	7	3.6
2.	ทางหนังสือพิมพ์	139	70.9	57	29.1
3.	ทางโทรทัศน์	172	87.8	24	12.2
4.	เพื่อน	175	89.3	21	10.7
5.	การเรียนการสอน	161	82.1	35	17.9
6.	การดู VDO /CD	138	70.4	58	29.6
7.	อ่านนิตยสารเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	109	55.6	87	44.4
8.	พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง	91	46.4	105	53.6

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ในภาพรวมเยาวชนมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ตอบว่า ใช่ มากกว่า ไม่ใช่ แสดงว่า เยาวชนได้รับข่าวสารในด้านนี้ได้ตลอดเวลา เมื่อพิจารณารายชื่อ ดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ ทางอินเทอร์เน็ต อันดับสอง ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ เพื่อน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของเยาวชนด้านพฤติกรรมทางเพศ และด้านความสัมพันธ์ทางเพศ ในตารางที่ 4.7 และ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม

ที่	ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1.	ด้านพฤติกรรมทางเพศ	2.69	0.760	ปานกลาง
2.	ด้านเจตคติทางเพศ	3.21	0.900	ปานกลาง
	รวม	2.95	0.830	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ทักษะคิดของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด ได้แก่ ด้านเจตคติทางเพศ รองลงมาด้านพฤติกรรมทางเพศ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ข้อที่	ด้านพฤติกรรมทางเพศ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	การใกล้ชิดกับแฟนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน	3.42	0.936	ปานกลาง
2.	การโอบ กอด จับมือ ถูแขนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน	2.85	0.922	ปานกลาง
3.	การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าลอง	2.37	0.904	น้อย
4.	การพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าอับอาย	3.07	0.903	ปานกลาง
5.	การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์	2.02	0.965	น้อย
6.	การมีเพศสัมพันธ์ถือว่าเป็นการแสดงความรัก	2.30	0.921	น้อย
7.	การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา	2.45	0.978	น้อย
8.	การแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดา	2.89	0.984	ปานกลาง
9.	เยาวชนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	4.08	0.911	มาก
10.	ท่านชอบอยู่กับคนรักตามลำพัง	2.44	0.945	น้อย
11.	ท่านหาซื้อสื่อกระตุ้นทางเพศง่าย	2.03	0.963	น้อย
12.	ท่านมีสถานที่พบปะในที่ลับตาแฟนได้อิสระ	2.32	0.915	น้อย
รวม		2.69	0.760	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ โดยรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย ดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ข้อที่ 9 คือ เยาวชนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อันดับสอง ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ การใกล้ชิดกับแฟนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ

ข้อที่	ด้านเจตคติทางเพศ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1.	การใช้เวลาอยู่กับแฟนมาก ๆ ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้	3.35	0.934	ปานกลาง
2.	การอยู่ในที่ลับตาคนอื่นสองต่อสองกับแฟนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	3.70	0.954	มาก
3.	การโอบกอดกับแฟน/ลูกรักเป็นธรรมดา	3.11	0.934	ปานกลาง
4.	การอ่านหนังสือที่มีภาพและเนื้อหากระตุ้นทางเพศทำให้อยากลองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	3.17	0.935	ปานกลาง
5.	เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึกอยากอ่านขึ้นมาทันที	2.49	0.994	น้อย
6.	การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย	3.77	0.997	มาก
7.	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ได้	3.47	0.987	ปานกลาง
8.	เพื่อนมักจะชอบพูดคุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กัน	2.97	0.934	ปานกลาง
9.	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องปกติ	2.85	0.946	ปานกลาง
รวม		3.21	0.900	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ โดยรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายข้อจากค่าเฉลี่ย ดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ข้อที่ 6 คือ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย อันดับสอง ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ การอยู่ในที่ลับตาคนอื่นสองต่อสองกับแฟนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึกอยากอ่านขึ้นมาทันที

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้นำมาเปรียบเทียบเยาวชนที่มีปัจจัยพื้นฐานต่างกัน มีทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมทางเพศ 2) ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ ด้วยสถิติ t-test, F-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ Sig. = .05 ซึ่งมีการทดสอบดังรายละเอียดในตารางที่ 4.10 ถึง ตารางที่ 4.59 ดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	80	3.14	0.853	ปานกลาง
หญิง	116	2.82	0.672	ปานกลาง
รวม	196	2.98	0.763	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามเพศ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	80	3.14	0.853		
หญิง	116	2.82	0.672	2.830	.005*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ t-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	80	3.03	0.737	ปานกลาง
หญิง	116	2.45	0.685	ปานกลาง
รวม	196	2.74	0.711	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามเพศ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	80	3.03	0.737		
หญิง	116	2.45	0.685	5.546	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ t-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	80	3.25	0.903	ปานกลาง
หญิง	116	3.18	0.799	ปานกลาง
รวม	196	3.22	0.851	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามเพศ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	80	3.25	0.903		
หญิง	116	3.18	0.799	0.516	.607

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ t-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
15 ปี	44	2.99	0.691	ปานกลาง
16 ปี	72	2.79	0.783	ปานกลาง
17 ปี	80	3.06	0.775	ปานกลาง
รวม	196	2.95	0.766	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.848	2	1.424	2.465	.088
ภายในกลุ่ม	111.495	193	0.578		
รวม	114.342	195			

จากตารางที่ 4.17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
15 ปี	44	2.51	0.757	ปานกลาง
16 ปี	72	2.49	0.771	น้อย
17 ปี	80	2.96	0.671	ปานกลาง
รวม	196	2.69	0.760	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	10.239	2	5.120	9.649	.000*
ภายในกลุ่ม	102.401	193	0.531		
รวม	112.640	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	15 ปี	16 ปี	17 ปี
		2.51	2.49	2.96
15 ปี	2.51	-	.02	.45*
16 ปี	2.49	-	-	.47*
17 ปี	2.96	-	-	-

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ 1. เยาวชนที่มีอายุ 17 ปี มีทัศนคติในด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันเยาวชนที่มีอายุ 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. เยาวชนที่มีอายุ 17 ปี มีทัศนคติในด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันเยาวชนที่มีอายุ 16 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
15 ปี	44	3.47	0.716	ปานกลาง
16 ปี	72	3.10	0.909	ปานกลาง
17 ปี	80	3.16	0.963	ปานกลาง
รวม	196	3.21	0.900	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.028	2	2.014	2.524	.083
ภายในกลุ่ม	154.010	193	0.798		
รวม	158.038	195			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามอายุ มีทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อวัน

รายได้ต่อวัน	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 บาท	30	2.86	0.424	ปานกลาง
31-60 บาท	143	2.89	0.765	ปานกลาง
61 บาทขึ้นไป	23	3.40	0.965	ปานกลาง
รวม	196	2.95	0.766	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อวัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.461	2	2.730	4.840	.009*
ภายในกลุ่ม	108.882	193	0.564		
รวม	114.342	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อวันเป็นรายคู่

รายได้	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 บาท	31-60 บาท	61 บาทขึ้นไป
		2.86	2.89	3.40
ต่ำกว่า 30 บาท	2.86	-	.03	.54*
31-60 บาท	2.89	-	-	.51*
61 บาทขึ้นไป	3.40	-	-	-

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ 1. เยาวชนที่มีรายได้ต่อวันต่ำกว่า 30 บาท มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายได้ต่อวันมากกว่า 61 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, 2. เยาวชนที่มีรายได้ต่อวัน 31-60 บาท มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายได้ต่อวันมากกว่า 61 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายได้ต่อวัน

รายได้ต่อวัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 บาท	30	2.31	0.577	น้อย
31-60 บาท	143	2.65	0.686	ปานกลาง
61 บาทขึ้นไป	23	3.40	0.949	ปานกลาง
รวม	196	2.69	0.760	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายได้ต่อวัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	16.270	2	8.135	16.291	.000*
ภายในกลุ่ม	96.370	193	0.499		
รวม	112.640	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตาม รายได้ต่อวันเป็นรายคู่

รายได้ต่อวัน	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 บาท	31-60 บาท	61 บาทขึ้นไป
		2.31	2.65	3.40
ต่ำกว่า 30 บาท	2.31	-	.34	1.09*
31-60 บาท	2.65	-	-	.75*
61 บาทขึ้นไป	3.40	-	-	-

จากตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ 1. เยาวชนที่มีรายได้ต่อวันต่ำกว่า 30 บาท มีทัศนคติด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายได้ต่อวันมากกว่า 61 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, 2. เยาวชนที่มีรายได้ต่อวัน 31-60 บาท มีทัศนคติด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายได้ต่อวันมากกว่า 61 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายได้ต่อวัน

รายได้ต่อวัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 บาท	30	3.42	0.509	ปานกลาง
31-60 บาท	143	3.13	0.936	ปานกลาง
61 บาทขึ้นไป	23	3.41	1.024	ปานกลาง
รวม	196	3.21	0.900	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายได้ต่อวัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.037	2	1.518	1.890	.154
ภายในกลุ่ม	155.001	193	0.803		
รวม	158.038	195			

จากตารางที่ 4.30 กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายได้ต่อวัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายจ่าย

รายจ่าย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 บาท	38	2.90	0.566	ปานกลาง
31-60 บาท	142	2.89	0.735	ปานกลาง
61 บาทขึ้นไป	16	3.56	0.951	มาก
รวม	196	2.95	0.766	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายจ่าย

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.454	2	3.227	5.772	.004*
ภายในกลุ่ม	17.889	193	.559		
รวม	114.342	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามรายจ่าย เป็นรายคู่

รายจ่าย	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 บาท	31-60 บาท	61 บาทขึ้นไป
		2.90	2.89	3.56
ต่ำกว่า 30 บาท	2.90	-	.01	.66*
31-60 บาท	2.89	-	-	.66*
61 บาทขึ้นไป	3.56	-	-	-

จากตารางที่ 4.33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ 1. เยาวชนที่มีรายจ่าย 31-60 บาท มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายจ่ายมากกว่าต่ำกว่า 30 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, 2. เยาวชนที่มีรายจ่าย 61 บาทขึ้นไป มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายจ่ายมากกว่า 31-60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย

รายจ่าย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 บาท	38	2.41	0.581	น้อย
31-60 บาท	142	2.66	0.682	ปานกลาง
61 บาทขึ้นไป	16	3.54	0.915	มาก
รวม	196	2.69	0.760	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	14.728	2	7.364	14.515	.000*
ภายในกลุ่ม	97.912	193	.507		
รวม	112.640	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามรายจ่ายเป็นรายคู่

รายจ่าย	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 บาท	31-60 บาท	61 บาทขึ้นไป
		2.41	2.66	3.54
ต่ำกว่า 30 บาท	2.41	-	.26	.93*
31-60 บาท	2.66	-	-	.88*
61 บาทขึ้นไป	3.54	-	-	-

จากตารางที่ 4.36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ 1. เยาวชนที่มีรายจ่าย 31-60 บาท มีทัศนคติด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายจ่ายมากกว่าต่ำกว่า 30 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, 2. เยาวชนที่มีรายจ่าย 61 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันเยาวชนที่มีรายจ่ายมากกว่า 31-60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย

รายจ่าย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 30 บาท	38	3.89	0.640	มาก
31-60 บาท	142	3.12	0.909	ปานกลาง
61 บาทขึ้นไป	16	3.57	0.921	มาก
รวม	196	3.21	0.900	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามรายจ่าย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.440	2	2.220	2.790	.064
ภายในกลุ่ม	153.598	193	.796		
รวม	158.038	195			

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามรายจ่าย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	105	3.04	0.718	ปานกลาง
บิดา-มารดาหย่าร้าง	62	2.92	0.914	ปานกลาง
บิดาหรือมารดา เสียชีวิต	29	2.66	0.473	ปานกลาง
รวม	196	2.95	0.766	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.528	2	1.764	3.072	.049*
ภายในกลุ่ม	11.815	193	.574		
รวม	114.342	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมแตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามสถานภาพครอบครัวเป็นรายคู่

สถานภาพครอบครัว	\bar{x}	บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	บิดา-มารดาหย่าร้าง	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
		3.04	2.92	2.66
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	3.04	-	.13	.39*
บิดา-มารดาหย่าร้าง	2.92	-	-	.26
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.66	-	-	-

จากตารางที่ 4.41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ เยาวชนที่มีสถานภาพครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันเยาวชนที่มีสถานภาพครอบครัวมากกว่าบิดาหรือมารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	105	2.78	0.791	ปานกลาง
บิดา-มารดาหย่าร้าง	62	2.65	0.758	ปานกลาง
บิดาหรือมารดา เสียชีวิต	29	2.40	0.568	น้อย
รวม	196	2.69	0.760	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.445	2	1.723	3.045	.050*
ภายในกลุ่ม	109.194	193	.566		
รวม	112.640	195			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัวเป็นรายคู่

สถานภาพครอบครัว	\bar{x}	บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	บิดา-มารดาหย่าร้าง	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
		2.78	2.65	3.40
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	2.78	-	.14	.38*
บิดา-มารดาหย่าร้าง	2.65	-	-	.25
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.40	-	-	-

จากตารางที่ 4.44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ เยาวชนที่มีสถานภาพครอบครัวบิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีทัศนคติด้านพฤติกรรมทางเพศมากกว่าเยาวชนที่มีสถานภาพครอบครัวมากกว่าบิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	105	3.30	0.774	ปานกลาง
บิดา-มารดาหย่าร้าง	62	3.17	0.955	ปานกลาง
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	29	2.91	0.614	ปานกลาง
รวม	196	3.21	0.900	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.45 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.621	2	1.811	2.263	.107
ภายในกลุ่ม	154.417	193	.800		
รวม	158.038	195			

จากตารางที่ 4.46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติทดสอบ F-test ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.47 แสดงความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1.	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษา	27	1.	ผู้ปกครองควรมีเวลาให้กับลูกมากกว่านี้ เพื่อค่อยให้คำปรึกษา	22
2.	ในวัยรุ่นปัจจุบันชอบมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและชอบดูสื่อต่างๆ ที่ปัจจุบันมีอยู่มากมาก	24	2.	ควรจะควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนเอง	18
3.	อยู่กับแฟนในสถานที่ที่ไม่ควรอยู่	17	3.	ให้เยาวชนทำกิจกรรมอื่นๆ แทน เช่น เล่นกีฬา วายน้ำ เล่นฟุตบอล	14
4.	ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้	12	4.	อย่าอยู่กับแฟนสองต่อสองในที่ลับตาคน	11
5.	ดูหนังโป๊	9	5.	ควรอยู่ในสถานที่ที่มีคนมากๆ	7
6.	เยาวชนสมัยนี้มีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าปกติ	6	6.	อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัว	5
7.	พฤติกรรมทางเพศจะแสดงออกได้ก็ต่อเมื่อมีสิ่งเร้าอารมณ์	5	7.	สื่อต่างๆ ควรลดการโฆษณาที่สื่อถึงเพศสัมพันธ์	3
8.	มองเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา	2	8.	สื่อต่างๆ ที่เป็นสิ่งกระตุ้น	2

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 102 คน ตอบคำถามมากที่สุดในเรื่องปัญหาไว้สามลำดับแรก คือ ลำดับที่ 1 ได้แก่ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษา รองลงมา ได้แก่ ในวัยรุ่นปัจจุบันชอบมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและชอบดูสื่อต่างๆ ที่ปัจจุบันมีอยู่มากมาก และลำดับที่ 3 ได้แก่ อยู่กับแฟนในสถานที่ที่ไม่ควรอยู่ ส่วนที่เหลือจะอยู่ในลำดับรองลงมา

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 82 คน ตอบคำถามมากที่สุดในเรื่องแนวทางแก้ไข ivo สามลำดับแรก คือ ลำดับที่ 1 ได้แก่ ผู้ปกครองควรมีเวลาให้กับลูกมากกว่านี้ เพื่อค่อยให้คำปรึกษา รองลงมา ได้แก่ ควรจะควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนเอง และลำดับที่ 3 ได้แก่ ให้เยาวชนทำกิจกรรมอื่น ๆ แทน เช่น เล่นกีฬา วาดรูป เล่นฟุตบอล ส่วนที่เหลือจะอยู่ในลำดับรองลงมา

ตารางที่ 4.48 แสดงความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
1.	เมื่อเป็นแฟนกันมักจะอยู่กันสองต่อสองทำให้เกิดอารมณ์ได้ง่าย	33	1.	สร้างจิตสำนึกไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน	31
2.	อยู่กับแฟนและเพื่อนชอบพูดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ทำให้อายกลอง	24	2.	ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และอย่าอยู่กับแฟนสองต่อสอง	24
3.	การมีเพศสัมพันธ์ถือว่าการแสดงความรักของเยาวชน	15	3.	หากิจกรรมทำเวลาว่างเพื่อไม่ให้เกิดถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	22
4.	วัยรุ่นปัจจุบันมักจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	12	4.	ควรให้เยาวชนหันมาเล่นกีฬาในเวลาว่าง	13
5.	คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์	7	5.	วัยรุ่นต้องตั้งใจเรียนไม่ควรสนใจเรื่องเพศตรงข้าม	11
6.	การมีความสัมพันธ์ทางเพศควรทำในที่ที่เหมาะสม	4	6.	ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	9

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 95 คน ตอบคำถามมากที่สุดในเรื่องปัญหา ivo สามลำดับแรก คือ ลำดับที่ 1 ได้แก่ เมื่อเป็นแฟนกันมักจะอยู่กันสองต่อสองทำให้เกิดอารมณ์ได้ง่าย รองลงมา ได้แก่ อยู่กับแฟนและเพื่อนชอบพูดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ทำให้อายกลอง และลำดับที่ 3 ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ถือว่าการแสดงความรักของเยาวชน ส่วนที่เหลือจะอยู่ในลำดับรองลงมา

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 124 คน ตอบคำถามมากที่สุดในเรื่องแนวทางแก้ไข ไว้สาม ลำดับแรก คือ ลำดับที่ 1 ได้แก่ สร้างจิตสำนึกไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน รองลงมา ได้แก่ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และอย่าอยู่กับแฟนสองต่อสอง และลำดับที่ 3 ได้แก่ หากิจกรรม ทำเวลาว่างเพื่อไม่ให้คิดถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนที่เหลือจะอยู่ในลำดับรองลงมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของเยาวชนที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางหนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า วัยรุ่นที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วัยรุ่นที่อาศัยในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนรวมทั้งสิ้น 389 คน และได้ใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของKrejcie & Morgan ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดมีจำนวน 21 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมทางเพศ และ 2) ด้านเจตคติทางเพศ ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีจำนวน 4 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ ทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 ผลการวิจัยปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.2 ส่วนเพศชาย ร้อยละ 40.8 มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 40.8 มีรายได้ 31-60 บาท ร้อยละ 73.0 มีรายจ่าย 31-60 บาท ร้อยละ 72.4 และมีสถานภาพครอบครัว บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 53.6 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์

พบว่า มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ตอบว่า ใช่ มากกว่า ไม่ใช่ แสดงว่า เยาวชน ได้รับข่าวสารในด้านนี้ได้ตลอดเวลา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 คือ ทางอินเทอร์เน็ต

อันดับสอง ได้แก่ ข้อ 4 คือ เพื่อน

ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อ 8 คือ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง

5.1.3 ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน พบว่า มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1) ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในด้านพฤติกรรมทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 9 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เยาวชนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และข้อที่ 5 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์

2) ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในด้านเจตคติทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 6 มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย และข้อที่ 5 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึกอึดอัดอ่านขึ้นมาทันที

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมทั้ง 2 ด้านแตกต่างกัน และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านเจตคติทางเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในด้านพฤติกรรมทางเพศ พบว่า เยาวชนที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกัน

2) ทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนในด้านเจตคติทางเพศ พบว่า เยาวชนที่มีเพศ อายุ รายได้ รายจ่าย และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีทักษะของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่แตกต่างกัน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้เสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทั้ง 2 ด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้

- 1) ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษา
- 2) เมื่อเป็นแฟนกันมักจะอยู่กันสองต่อสองทำให้เกิดอารมณ์ได้ง่าย

พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้เสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทั้ง 2 ด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้

- 1) ผู้ปกครองควรมีเวลาให้กับลูกมากกว่านี้ เพื่อคอยให้คำปรึกษา
- 2) สร้างจิตสำนึกไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน

5.2 อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ และด้านเจตคติ มีข้อค้นพบ (Fact Findings) ที่มีความสำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

พบว่า ทักษะของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ และด้านเจตคติทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า การที่เยาวชนมีพฤติกรรมและความคิดแสดงออกในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น ทำไปเพียงต้องการความพึงพอใจ ถูกใจเท่านั้น ไม่ได้มีความรัก ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนคู่คบหากันบ่อย ๆ และง่าย เมื่อต้องการเลิก เพราะเป็นความสัมพันธ์กันจากความสนใจซึ่งกันและกันและนำไปสู่ความคิดในเรื่องเพศสัมพันธ์ของเยาวชนในวัยเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเจตคติทางเพศ ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เจตคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์ของเยาวชน ที่ทำให้เกิดความติดใจความสนใจต่อเพศตรงข้ามของเยาวชน ต่างก็หาโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในรูปแบบต่าง ๆ จึงปรากฏขึ้น ทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และสังคม ดังนั้น จึงทำให้เด็กเยาวชนมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพศตรงข้ามได้เร็วช้าต่างกัน เมื่อความสนใจต่อเพศตรงข้ามเกิดขึ้น ความพึงพอใจหรือความสนใจเป็นพิเศษในเพศตรงข้ามมักจะเกิดขึ้นตามมา ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความรักในเยาวชนได้ง่าย ดังนั้น ความคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก็จะตามในที่สุด ถ้าไม่เกิดการยับยั้งชั่งใจ ในขณะเดียวกันก็พยายามคบหาสมาคมกับเพศตรงข้ามให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ตนเองได้เลือกสรรในการคบเพศตรงข้ามตามทัศนะของตน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับเจตคติ มีธรรมชาติและลักษณะที่สำคัญต่อไปนี้ คือ เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคลไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อสถานการณ์เดียวกันหรือต่อบุคคลเดียวกัน แตกต่างกันไป ออกไปได้หลายลักษณะ แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่ถาวรตลอดไป หรือชั่วคราวก็ได้ ไรก็ดี การแนะนำที่ติดลอคจนวิธีการสอนที่ดีของครูย่อมทำให้เด็กเปลี่ยนเจตคติไปในทางที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกันและสอดคล้องกับแนวคิดของ ประภาเพ็ญ สุวรรณที่กล่าวไว้ว่า เจตคติ คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้อง กับเจตคตินั้น จากการได้รับข้อมูลข่าวสารและการสั่งสอน จากการเลียนแบบ และจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงาน ๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มา และสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่าง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยรวมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า พฤติกรรมทางเพศของเยาวชน โดยทั่วไปจะเริ่มจากความต้องการกันระหว่างเพศชายและหญิง การสร้างมิตรภาพให้เกิดความรัก และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ อาจจะไม่ได้เกิดความรัก แต่มีความสัมพันธ์กัน เช่น ไปเที่ยวด้วยกัน กอดจูบ มักจะมีความพอใจกันทั้งสองฝ่าย และการที่เยาวชนมีพฤติกรรมทางเพศนั้น อาจขึ้นอยู่กับสังคมและค่านิยมของเยาวชนที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยา นาควัชระ ในข้อที่ 3. พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศ (Heterosexuality) วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากในเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย เนื่องจากมีความมั่นใจว่าเป็นความถูกต้องตามสังคม และจะเป็นทางที่เขาจะแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย เป็นการลดความคับข้องใจที่ตนเองเคยมีความรู้สึก จะเห็นว่า วัยรุ่นจะสนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศมาก อยากรู้

อยากเห็น อยากทดลอง พฤติกรรมที่พบได้บ่อย ๆ ได้แก่ การแอนอ่านหนังสือปกขาว แอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ หรือแอบไปเที่ยวโสเภณี หรือแม้แต่การพยายามทำตัวให้เด่น หรือ แต่งตัวให้เด่น เพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ พฤติกรรมเหล่านี้เชื่อว่ามาจากแรงขับเคลื่อนทางเพศและวัยรุ่น คิดว่าการที่เขาแสดงเช่นนั้นเป็นความถูกต้องที่สุด

เมื่อแยกออกเป็นรายด้านทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) ด้านพฤติกรรมทางเพศ ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 9 คือ เยาวชนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า เยาวชนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะยังมีอายุน้อย ยังมีอนาคตอีกไกล และมีเวลาที่จะเรียนรู้เพศตรงข้ามอีกนาน ดังนั้น ครอบครัวจึงต้องคอยให้คำปรึกษาดูแลและสั่งสอนเยาวชนให้รู้จักคิดให้เหตุผล เพื่อไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินท์ มณีวงศ์ ที่กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ควรเน้นไปที่การสนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องมีศักยภาพในการดูแลนักเรียนมากขึ้น ดังนี้ 2) โรงเรียนควรกำหนดบทบาทให้ครูมีความชัดเจนในการควบคุมดูแลนักเรียน ทั้งด้านการรับรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ และที่สำคัญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประสานงานเชื่อมโยงในการสอดส่องดูแลนักเรียนในเรื่องอบายมุขต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล สุกันธา ที่กล่าวการเรียนรู้อะไรเรื่องเพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อนมีลักษณะที่เป็นกระบวน โดยการสังเกต การมีส่วนร่วม การเลียนแบบพฤติกรรม ฯลฯ เริ่มเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว และจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งแต่ละแหล่งการเรียนรู้จะมีการถ่ายทอดหรือกล่อมเกลาเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไป และพบว่าปัจจุบันเพื่อนและสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ส่วนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พฤติกรรมทางเพศ ข้อที่ 5 คือ การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์ มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ในสังคมไทยการมีเพศสัมพันธ์ยังถือว่าเป็นเรื่องลับและหยาบคายทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วเราทุกคนมีโอกาสที่จะพบกับปัญหาได้ทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็นคนสวยหรือไม่สวย แต่ว่าคนที่สวยและมีเสน่ห์นั้น เป็นจุดสนใจของเพศตรงข้าม จึงมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าคนไม่สวย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชาติ โสภประยูร และคณะ ในข้อที่ 2. ด้านจิตวิทยา 2.1 ความหึงหวง วัยรุ่นที่มีคู่รักหรือมีคนที่เหมาะสมที่จะมาปกป้องไว้ จะเกิดอารมณ์หึงหวงได้ การหึงหวงเป็นอารมณ์หนึ่งของความรัก เมื่อเกิดความรักความหึงหวงก็มักจะตามมา ถ้าความหึงหวงไม่มากเกินไปก็ย่อมจะเป็นอารมณ์ช่วยประคับประคองให้ความรักความ

สวยงามและน่าชื่นชมอย่างแท้จริงแต่ถ้าความรักใดมีความหึงหวงมากเกินไปก็อาจจะเกิดปัญหาได้ในวัยรุ่น ปัญหาการหึงหวงเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะวัยรุ่นยังมีประสบการณ์และมีความเข้าใจในพฤติกรรมบางอย่างของคนรักไม่ดีพอ ตัดสินใจเร็ว ใจร้อน บางครั้งความหึงหวงก่อให้เกิดอารมณ์ชั่ววูบทำพฤติกรรมที่ไม่สมควรออกไปจนถึงพฤติกรรมที่ร้ายแรงต่อชีวิตได้ ความหึงหวงจึงเป็นปัญหาทางเพศปัญหาหนึ่งที่วัยรุ่นพบเจอ

2) ด้านเจตคติทางเพศ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งสุราของวัยรุ่น ตำบลท่าเตื่อ อำเภอคอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติทางเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 6 คือ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เพราะในสถานที่เริงรมย์มักเจอผู้คนมากหน้าหลายตา และมีเครื่องดื่มที่ทำให้เมา จึงทำให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เพราะขาดการคิดตรองเอาความสนุกมาก่อน ไม่คิดถึงเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินท์ มณีวงศ์ ที่กล่าวไว้ว่าทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความพอเพียงของรายรับ การเข้าถึงสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการมีสถานที่ลับตาในการพบปะสังสรรค์ และ ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลของเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การได้รับสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเจตคติ ข้อที่ 5 คือ เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึกอยากอ่านอยากลองขึ้นมาทันที มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ความคิดเห็นทางเพศก็มีการเปลี่ยนแปลงตามการคบหาเพศตรงข้ามก็ทำกันอย่างเปิดเผย ประกอบกับสังคมปัจจุบันมีสื่อที่ช่วยและกระตุ้นอารมณ์ ซึ่งออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือหรือนิตยสารเฉพาะเรื่องเพศ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ทำให้เยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น และอยากลองเป็นเรื่องปกติ ผู้ที่มีความรับผิดชอบในสื่อต่าง ๆ ควรหันมาให้ความสำคัญกับเยาวชนในวัยเรียนให้มากขึ้น การที่จะนำเสนอสื่อไปทางด้านเพศหรือสื่อไปในทางเพศ โดยเฉพาะเยาวชนที่กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงด้าน เพศ เพื่อต้องการเรียนรู้ ถือเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา สุภาพ ที่กล่าวว่า ในข้อ 2. ความต้องการอยากรู้ทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการอยากรู้ ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบังหรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่ถูกวิธี เช่น ได้พูดคุยในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ได้ยินได้ฟังคนอื่นพูด อ่านจากหนังสือเรื่องเพศ นอกจากอยากรู้อะไรเรื่องเพศแล้วยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางทั้งท่วงท่าจะทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรุ่นแบบหลงใหลใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรง วิจิตพิสดารเป็นความรักแบบรุนแรงและไม่ค่อยมีเหตุผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการค้นพบ (Fact Finding) จากผลการวิจัยทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ และด้านเจตคติทางเพศ เพื่อมุ่งเน้นให้เยาวชนมีความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนให้มากขึ้น จึงได้นำมาเป็นข้อเสนอแนะเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านพฤติกรรมทางเพศ ข้อที่ 5 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์ ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้การดูแล พูดยุติ และคอยเอาใจใส่ ดูแลลูกคอยให้คำปรึกษาได้ในทุกเรื่อง เพราะถ้ามีลูกสาวหน้าตาดีก็มักมีผู้ชายเข้ามาจีบมาก ถ้าผู้ปกครองคอยให้คำปรึกษา ให้อยู่ในสายตา ก็จะทำให้สถานการณ์ต่าง ๆ ดีขึ้นได้

2) ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ด้านเจตคติทางเพศ ข้อที่ 5 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึกอยากอ่านขึ้นมาทันที ผู้รับผิดชอบและผู้ออกสื่อต่าง ๆ ควรมีความรับผิดชอบในการทำหน้าที่เพื่อข้อความ และเพื่อไม่ให้เยาวชนเอาไปเป็นตัวอย่างหรือทำให้เยาวชนอยากลองตามข้อความและภาพที่เห็น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้พบว่า เยาวชนมีทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงขอนำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านน้อยที่สุดมาเป็นข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีต่อเพศสัมพันธ์ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

จรินทร์ สกุลถาวร. จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.

ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพมหานคร : มิตรนราการพิมพ์, 2527.

เชียรศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

ณรงค์ ลินสวัสดิ์. จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

ดวงเดือน พันธมนาวิน. จิตวิทยาชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2521.

ถวิล ชาราโกชน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2532.

เทพนม เมืองแมน และคณะ. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

นพมาศ ชีรเวทิน. ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดนครพนม. กรุงเทพมหานคร : สรรพสิทธิเวชสาร, 2539.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2543.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทักษะการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

มานพ คณะโต. พฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์, 2541.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546.

วิทยา นาควัชระ. ปัญหาการเลี้ยงดูและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาตนเองและนักบริหาร, 2540.

วันทนี วาติกะสิน. พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

สงวนศรี วิรัชชัย. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร, 2527.

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

- สมบูรณ์ ศาลาชีวินล. จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่. เชียงใหม่ : ลานนาการพิมพ์, 2526.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- _____. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2521.
- _____. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2528.
- สุชาติ โสมประยูร และคณะ. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2544.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. จิตวิทยาและสังคมวิทยาพื้นฐานเพื่อการวัดและประเมินผล การศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539.
- โสภา ชูพิกุลชัย. การสร้างควมพึงพอใจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหายบล็อก, 2521.
- อุดม ส้าอังกุล. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอเดียสโตร์, 2524.

2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/งานวิจัย

- กมลวรรณ ศรีเจริญจิตร. “การปรึกษาปัญหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ณัฐกานต์ อมาตยกุล. “ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- บุญสิน ผิวขำ. “การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548.
- ปฐวี แสงฉาย. “ทัศนคติของเกษตรกรผู้ปลูกชา (เมี่ยง) ที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ตำบลป่าแป๋อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.
- ปวีณา สายสูง. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา และคณะ. ความรู้เรื่องเพศศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี. งานวิจัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : วิทยาเขตปัตตานี, 2547.

ศรีสุตา วรรณเจริญ. “ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดเชียงใหม่”. ค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.

สุวิมล สุกันธา. “กระบวนการเรียนรู้เพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อน : กรณีศึกษานักศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ”. ค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.

อรพินท์ มณีวงศ์. “พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอมะเข่ จังหวัดลำปาง”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.

3) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์

พิงพิศ จักรปิง และศรัณย์ คำริสุข. “จิตวิทยาการเรียนรู้”. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2545, (อัดสำเนา).

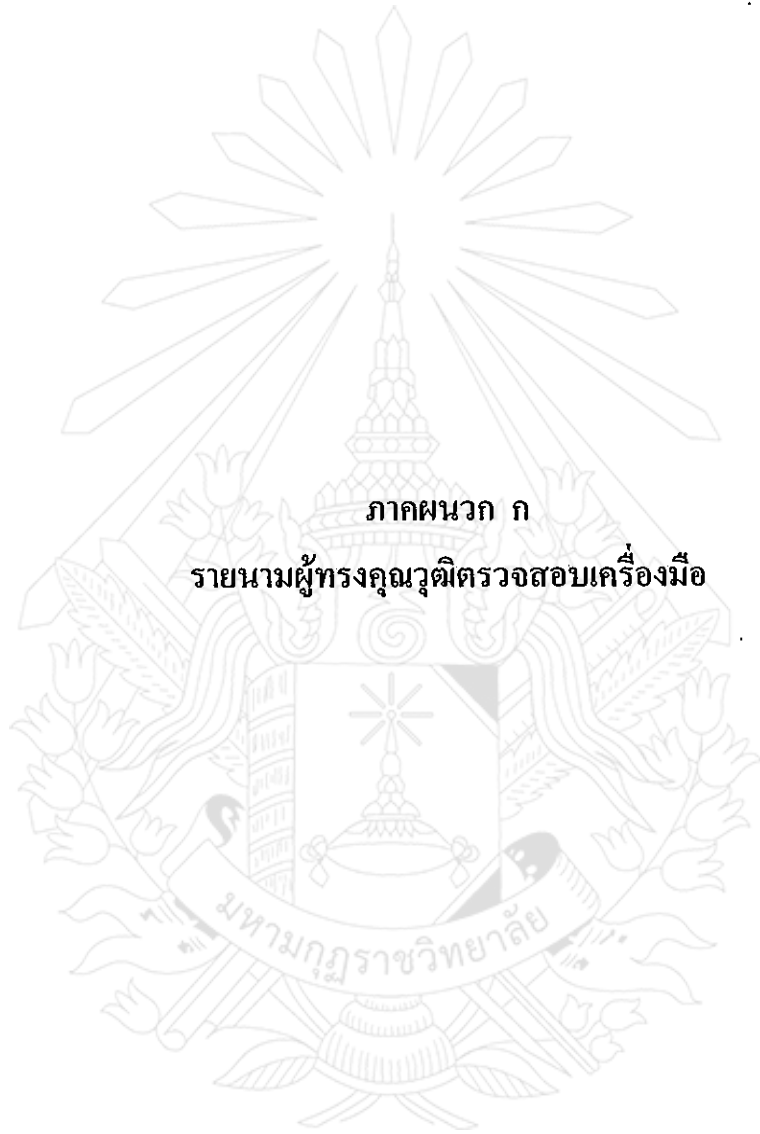
สุภา มาลากุล ณ อยุธยา. “เอกสารชุดพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม : ปัญหาการเสพติดและปัญหาทางเพศในวัยรุ่น”. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537. หน้า 214-215.

อัญชลี คำรง ไชย. ผลของกิจกรรมกลุ่มต่อการเห็นคุณค่าของตนเอง ทักษะการแก้ปัญหาการตัดสินใจ และการปฏิเสธของวัยรุ่นชายที่เสพยาบ้าและเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสวนปรุงจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2543, (อัดสำเนา).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. พระครูปลัด จิตติชัย จิตฺติชโย

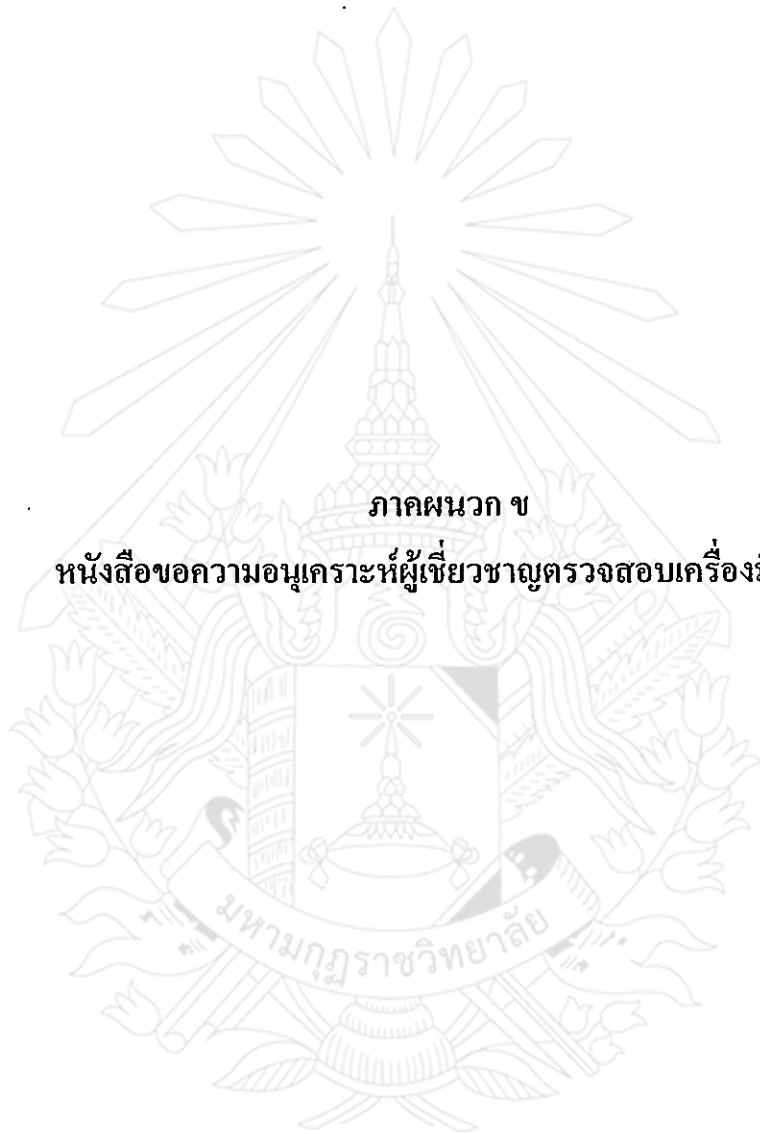
การศึกษา	น.ธ.เอก ศน.บ.(ปรัชญา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศศ.ม. (สาขาการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
ตำแหน่งปัจจุบัน	รักษาการผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน วันทนียตระกูล

การศึกษา	น.ธ.เอก, ศษ.บ., กศ.ม.,(บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร
ตำแหน่งปัจจุบัน	หัวหน้าฝ่ายบุคคล สำนักงานวิทยาเขตล้านนา อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสวง

การศึกษา	กศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร) อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (บาลี – สันสกฤต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา งานฝึกสอน/ฝึกงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/601 วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระครูปลัด จิตติชัย จิตติชโย

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวนารีรัตน์ เทพภรณ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012203018 สาขาวิชาสังคมวิทยา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร. แสนย์ สายศุภลักษณ์ และ ดร. ตรีกุล ชำนาญ อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัตน์ สุเมธ)

เลขาธิการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/602 วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขียน วันทนียตระกูล

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวนารีรัตน์ เทพภรณ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012203018 สาขาวิชาสังคมวิทยา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ที่มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร. แสนย์ สายศุภลักษณ์ และ ดร. ตระกูล ชำนาญ อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัชศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/603 วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสง

ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา ขอรับรองว่า นางสาวนารีรัตน์ เทพภรณ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012203018 สาขาวิชาสังคมวิทยา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเน็ง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้นักศึกษาผู้นี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร. แสนย์ สายศุภลักษณ์ และ ดร. ตระกูล ชำานัญ อาจารย์ที่ปรึกษา

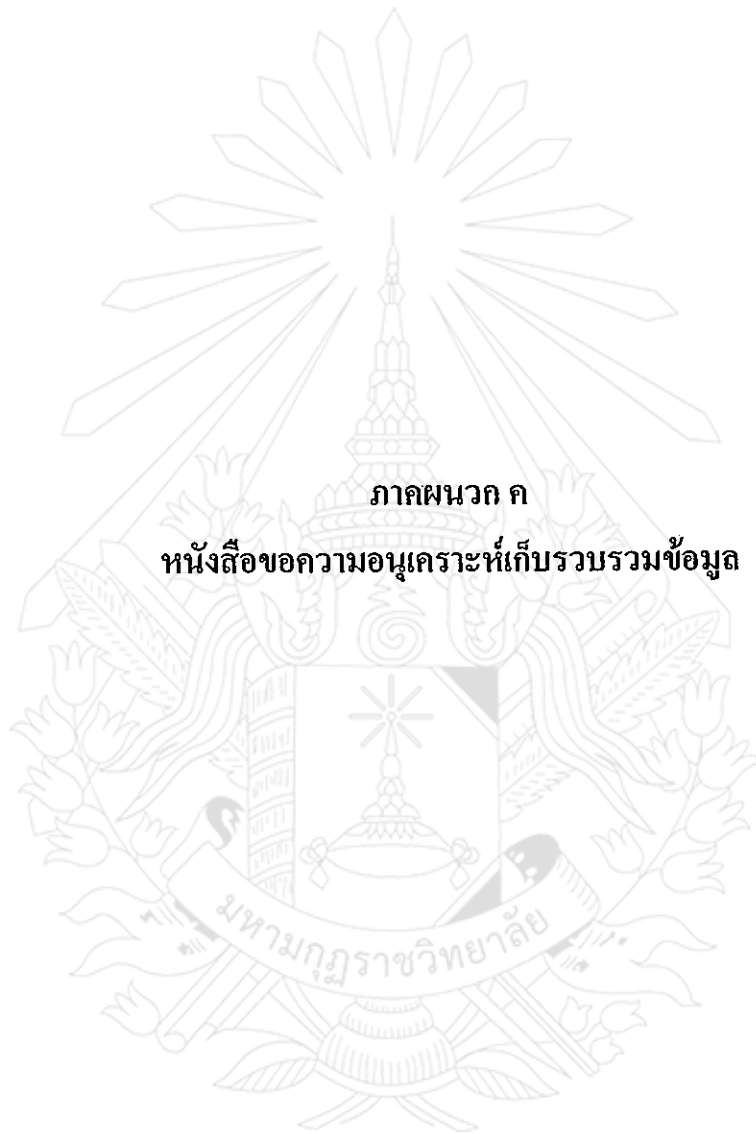
ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัตน์ สุรเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ศธ 6013(2.21)/062

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ๑๐๓ วัดเจ็ดยอดสังฆราชวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
 โทรศัพท์ : ๐-๕๓๐๙-๐๑๙๙๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๑๑-๕๙๕๒
 www.lanna.mbu.ac.th

30 มกราคม 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย นายจักรกฤษณ์ วงศ์เทเวศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ทศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ดร. แสนย์ สายศุภลักษณ์ และ ดร. ตรีภูม ชำนาญ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ ขอบความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายจักรกฤษณ์ วงศ์เทเวศ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

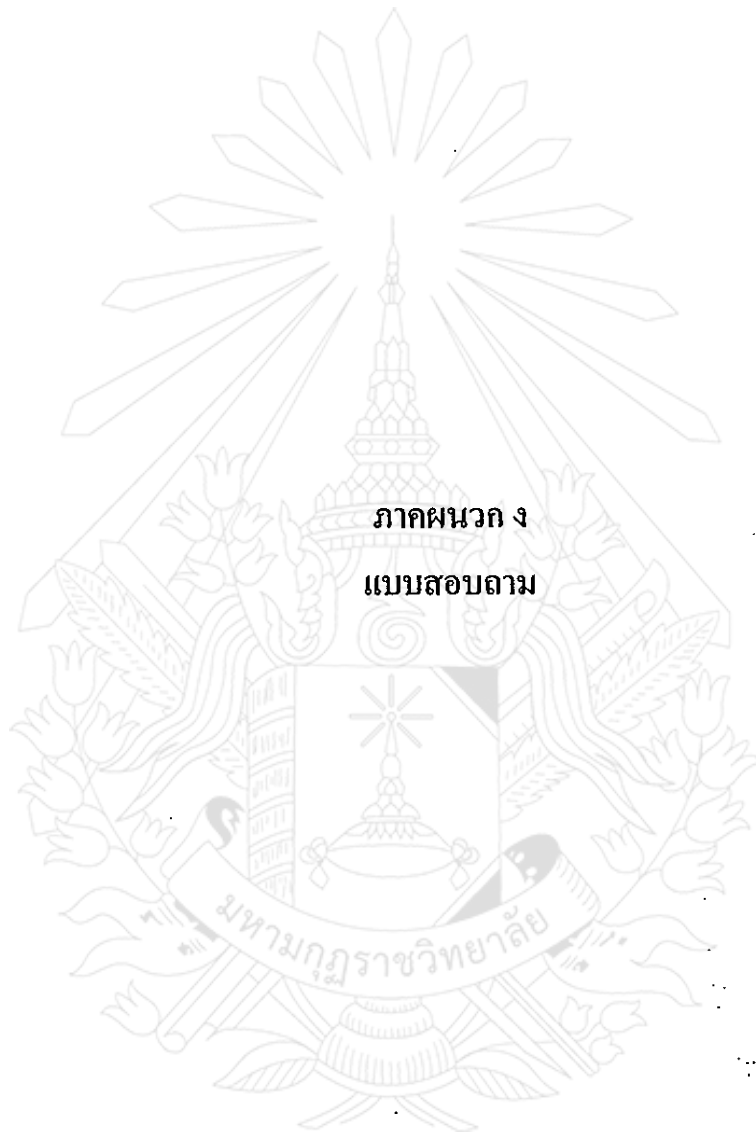
จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและอนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวีรศักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางนึ่ง
อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ระดับปริญญาโท หลักสูตร
ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ต้องการศึกษาทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลยางนึ่ง
อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลของการศึกษาจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมและเยาวชนต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยสนับสนุนการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 3 ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมี 2 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านพฤติกรรมทางเพศ

2.2 ด้านเจตคติทางเพศ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ผู้วิจัยขอขอบใจที่ได้เสียสละเวลาตอบแบบสอบถามดังกล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วย

(นารีรัตน์ เทพกรรม์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องวงเล็บ)

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. ปัจจุบัน อายุ.....ปี

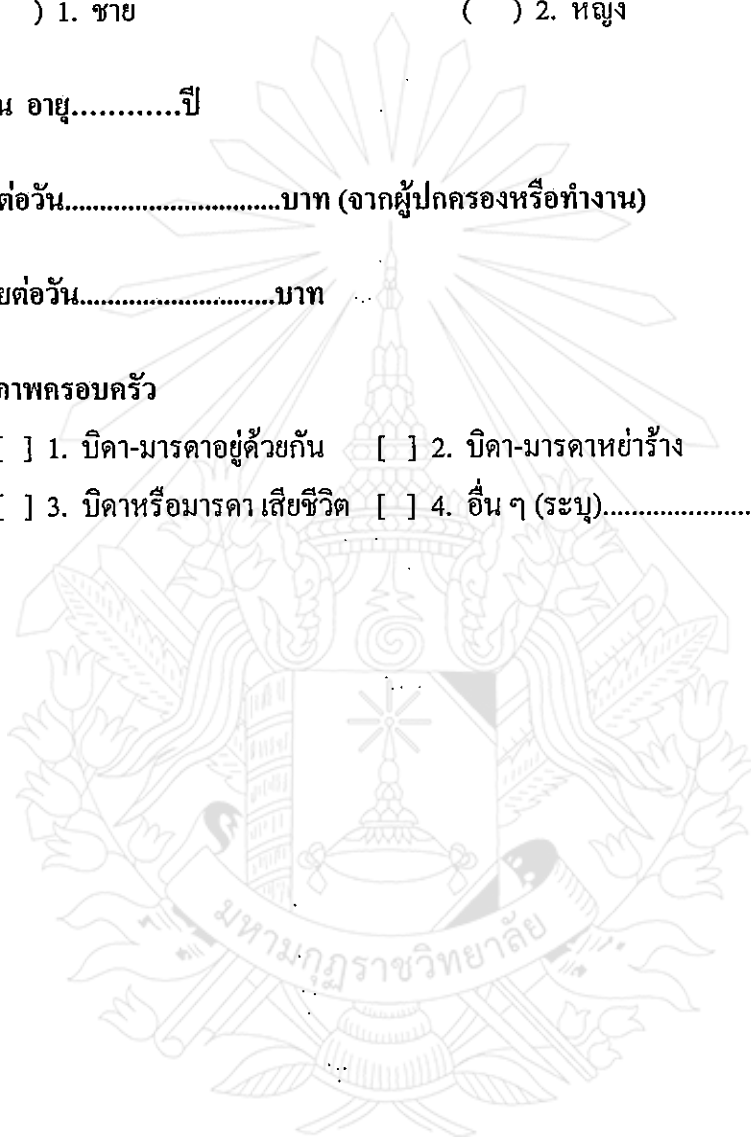
3. รายได้ต่อวัน.....บาท (จากผู้ปกครองหรือทำงาน)

4. รายจ่ายต่อวัน.....บาท

5. สถานภาพครอบครัว

[] 1. บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน [] 2. บิดา-มารดาหย่าร้าง

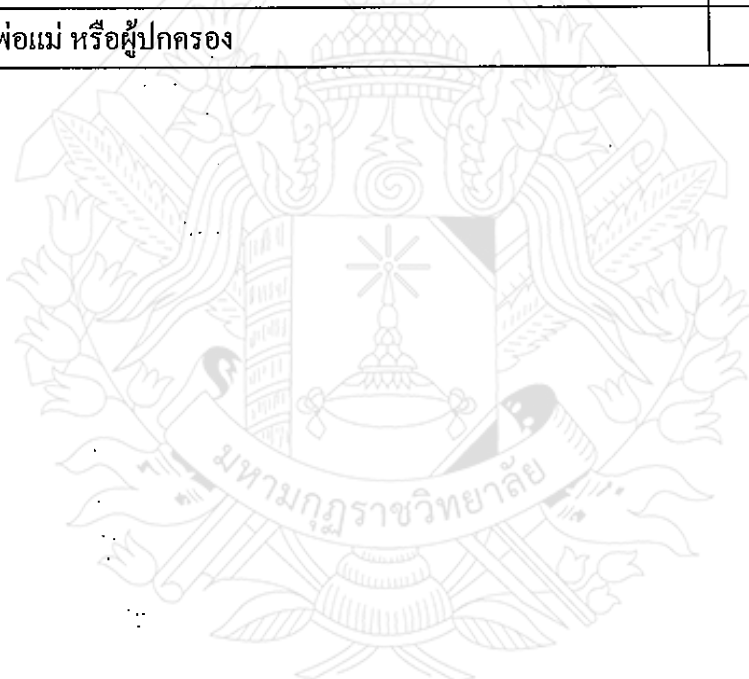
[] 3. บิดาหรือมารดาเสียชีวิต [] 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์

ให้ท่านแสดงความคิดเห็นด้านการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์ว่าใช่หรือไม่ใช่

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	ทางอินเทอร์เน็ต		
2.	ทางหนังสือพิมพ์		
3.	ทางโทรทัศน์		
4.	เพื่อน		
5.	การเรียนการสอน		
6.	การดู VDO /CD		
7.	อ่านนิตยสารเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์		
8.	พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง		

ตอนที่ 3 ทักษะคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์

ผู้วิจัยได้แบ่งทักษะคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ออกเป็นข้อ ๆ เพื่อให้ท่านแสดงความคิดตามความเป็นจริงดังนี้

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านพฤติกรรมทางเพศ						
1.	การใกล้ชิดกับแฟนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน					
2.	การโอบ กอด จูบ จับมือ ถือแขนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน					
3.	การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าลอง					
4.	การพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าอับอาย					
5.	การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์					
6.	การมีเพศสัมพันธ์ถือว่าเป็นการแสดงความรัก					
7.	การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา					
8.	การแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดา					
9.	ไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
10.	ท่านชอบอยู่กับคนรักตามลำพัง					
11.	ท่านหาซื้อสื่อกระตุ้นทางเพศง่าย					
12.	ท่านมีสถานที่พบปะในที่ลับตากับแฟนได้อิสระ					
ด้านเจตคติทางเพศ						
1.	การใช้เวลาอยู่กับแฟนมาก ๆ ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้					
2.	การอยู่ในที่ลับตาคนอื่นสองต่อสองกับแฟนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์					
3.	การโอบกอดกับแฟน/คู่รักเป็นธรรมดา					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.	การอ่านหนังสือที่มีภาพและเนื้อหากระตุ้นทางเพศทำให้อยากลองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์					
5.	เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึกอยากอ่านขึ้นมาทันที					
6.	การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย					
7.	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ได้					
8.	เพื่อนมักจะชอบพูดคุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กัน					
9.	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องปกติ					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ให้ท่านแสดงความคิดเห็น โดยอิสระ เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้ให้เยาวชนใช้เป็นแนวทางในการคิดเรื่องเพศสัมพันธ์ในทางที่ดี ดังนี้

1. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ปัญหา.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

2. ด้านเจตคติทางเพศ

ปัญหา.....

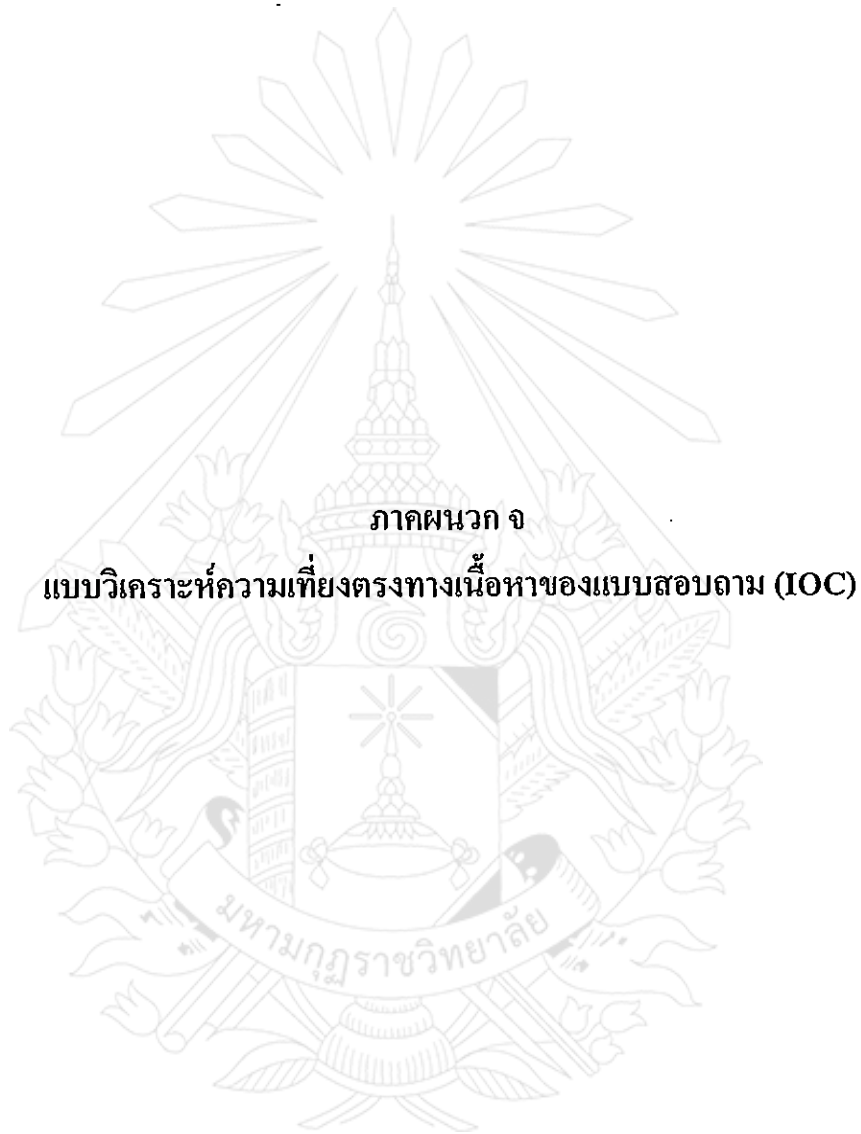
.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

নারীর্ন্তন তেপকরণ

ภาคผนวก จ

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC)

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

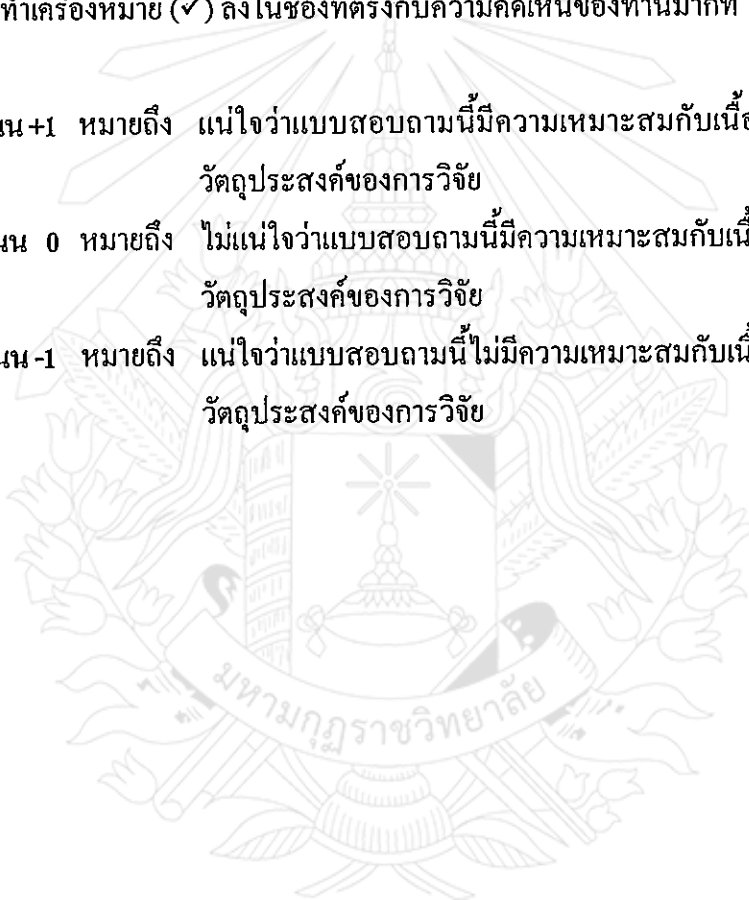
ชื่อเรื่อง(วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์) ทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน :

ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ รหัส 5012203018

ชื่อนักศึกษา นางสาวนารีรัตน์ เทพภรณ์ รุ่นที่ 5 สาขาวิชา สังคมวิทยา

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ให้คะแนน +1 หมายถึง **แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย**
2. ให้คะแนน 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย**
3. ให้คะแนน -1 หมายถึง **แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย**

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบ สอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวม คะแนนของ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน	หมายเหตุ	
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
1.	การใกล้ชิดกับแฟนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน	+1	0	+1	0.66	
2.	การโอบ กอด จูบ จบมือ ถือแขนเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน	+1	0	+1	0.66	
3.	การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าลอง	+1	+1	+1	1	
4.	การพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าอาย	+1	+1	+1	1	
5.	การมีเพศสัมพันธ์หลายคนแสดงให้เห็นว่าเป็นคนสวยและมีเสน่ห์	+1	+1	+1	1	
6.	การมีเพศสัมพันธ์ถือว่าการแสดงความรัก	+1	+1	+1	1	
7.	การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา	+1	+1	+1	1	
8.	การแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดา	+1	+1	+1	1	
9.	ไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	+1	+1	+1	1	
10.	ท่านชอบอยู่กับคนรักตามลำพัง	+1	+1	+1	1	
11.	ท่านหาซื้อสื่อกระตุ้นทางเพศง่าย	+1	+1	+1	1	
12.	ท่านมีสถานที่พบปะในที่ลับตาแฟนได้อิสระ	+1	+1	+1	1	
13.	การใช้เวลาอยู่กับแฟนมาก ๆ ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้	+1	0	+1	0.66	
14.	การอยู่ในที่ลับตาคนอื่นสองต่อสองกับแฟนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	+1	+1	+1	1	
15.	การโอบกอดกับแฟน/คู่รักเป็นธรรมดา	+1	+1	+1	1	

แบบสอบถาม ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ สอบถามให้คะแนน (IOC)	ผลรวม			หมายเหตุ	
		คะแนนของ				
		คนที่	คนที่	คนที่		
1	2	3	ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน			
16.	การอ่านหนังสือที่มีภาพและเนื้อหากระตุ้น ทางเพศทำให้อยากลองเรื่องการมีเพศ สัมพันธ์	+1	+1	+1	1	
17.	เห็นเพื่อนอ่านหนังสือเรื่องเพศทำให้รู้สึก อยากอ่านขึ้นมาทันที	+1	0	+1	0.66	
18.	การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีโอกาสมี เพศสัมพันธ์ได้ง่าย	+1	+1	+1	1	
19.	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้ อยากมีเพศสัมพันธ์ได้	+1	+1	+1	1	
20.	เพื่อนมักจะชอบพูดคุยเรื่องการมีเพศ สัมพันธ์กัน	+1	0	+1	0.66	
2.1	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็น เรื่องปกติ	+1	+1	+1	1	
รวม		21	16	21	0.92	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล : นางสาวนริรัตน์ เทพกรรม
วัน เดือน ปี เกิด : วันที่ 31 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2524
ชาติภูมิ : จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 30/2 หมู่ที่ 2 ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา

พ.ศ. 2548 : วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ตามโครงการรับสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน

ปัจจุบัน : ธุรกิจส่วนตัว
บ้านเลขที่ 30/2 หมู่ที่ 2 ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

